

ΠΙΝΑΞ
ΙΣΤΟΡΙΚΟ--ΚΡΙΤΙΚΟΣ

ΤΗΣ

ΛΑΤΙΝΙΚΗΣ ΦΙΛΟΛΟΓΙΑΣ.

ΣΥΝΤΑΘΕΙΣ ΧΑΡΙΝ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΝΕΟΛΛΙΑΣ

ΥΠΟ

Ι ΔΕ-ΚΙΓ ΑΛΛΑ

Quod minus Reipublicae afferre
majus, meliusve possumus, quam
si docemus atque erudimus Ju-
ventutem? CICERO.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ,
ΕΚ ΤΗΣ ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΑΣ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΚΟΤΤΜΕΡΗ.
1836.

DER

ΠΙΝΑΞ

ΙΣΤΟΡΙΚΟ--ΚΡΙΤΙΚΟΣ

ΤΗΣ

ΛΑΤΙΝΙΚΗΣ ΦΙΛΟΛΟΓΙΑΣ.

ΣΥΝΤΑΧΘΕΙΣ ΧΑΡΙΝ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΝΕΟΛΑΙΑΣ

ΥΠΟ

ΔΕ-ΚΙΓΑΛΑ

Quod munus Reipublicae afferre
majus, meliusve possumus, quam
si docemus atque erudimus Ju-
ventutem? CICERO.

688

ΙΩΑΝΝΗΣ Κ. ΒΗΧΑΣ
ΒΙΒΛ. ΕΠ. ΜΗΤΗΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ,

ΕΚ ΤΗΣ ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΑΣ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΠΟΛΥΜΕΡΗ.

1836.

Ma quanto la letteratura in se stessa sia grande, considerata nella sua originaria destinazione, quanto sia importante rispetto al merito ed alla prosperità di una nazione, tutto questo è fuor d'ogni dubbio, chiaro e facile da conoscersi, o vogliamo riguardare all' interna natura della medesima, o alle sue varie conseguenze ed alla sua grande efficacia.

De Schlegel.

LIBRARY OF THE
HISTORICAL SOCIETY
OF THE CITY OF BOSTON

EX LIBRIS

EX LIBRIS SOCIETATIS HISTORICAE CIVITATIS BOSTONIENSIS

1836

ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΕΝ ΤΑΓΑΡΡΟΚΩ ΕΥΓΕΝΕΣΤΑΤΟΝ

ΚΥΡΙΟΝ

ΒΑΛΤΑΣΣΑΡΟΝ ΔΡΑΣΚΟΒΙΚΗΝ.

Κυριέ μου!

Πολλάκις επιθύμησα ἀρμοδίας περιστάσεις, καθ' ἃς ἤθελα δυνήθῃ θημεσίᾳ καὶ οἶονεὶ ἐναργῶς νὰ Τῇ ἀποδείξω τὰ αἰσθήματα τῆς εἰλικρινοῦς φιλίας μου. Τώρα δὲ καθ' ἣν ἐκδίδω εἰς φῶς τὸν παρόντα Ἱστορικο-Κριτικὸν Πίνακά μου, ὠφελοῦμαι ἐκ τῆς περιστάσεως ταύτης, διὰ νὰ Τῇ δώσω καὶ μικρόν τι δείγμα τῶν εἰλικρινῶν αἰσθημάτων μου, ἀφιερώνων αὐτὸν εἰς τὸ φιλόμουσον ὑποκείμενόν Της. Δεχθῆτε λοιπὸν, Κύριε μου, τὴν προσφορὰν ταύτην ὡς μικρόν, ἀλλ' εἰλικρινὲς τεκμήριον τῆς φιλίας μου, καὶ ἔστε βέβαιον, ὅτι εἶμαι, καὶ θέλω εἶσθαι διὰ παντός.

Ἐν Θήρᾳ τὴν 18, Ἰουν. 1836.

Τῆς Ὑμετέρας Εὐγενείας

Ταπεινὸς δοῦλος καὶ εἰλικρινὴς φίλος.

Ι. Δε-Κιγάλλας.

ΠΙΝΑΞ ΙΣΤΟΡΙΚΟ-ΚΡΙΤΙΚΟΨ

τῆς

ΛΑΤΙΝΙΚΗΣ ΦΙΛΟΛΟΓΙΑΣ.

Ἡ Λατινικὴ φιλολογία ἐμπορεῖ νὰ διαιρεθῇ εἰς τέσσαρας ἐποχάς. Ἡ πρώτη ἀπὸ κτίσεως τῆς Ῥώμης μέχρι τῆς ἀλώσεως τῆς Καρχηδόνης. Ἡ δευτέρα ἀπὸ τῆς ἀλώσεως τῆς Καρχηδόνης ἕως εἰς τὸν θάνατον τοῦ Αὐγούστου. Ἡ τρίτη ἀπὸ τοῦ θανάτου τοῦ Αὐγούστου, ἕως εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ τετάρτου ἀπὸ Χριστοῦ γεννήσεως αἰῶνος. Καὶ ἡ τετάρτη ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τοῦ τετάρτου αἰῶνος, ἕως εἰς τὸ τέλος τοῦ ὀγδόου, κατὰ τὸν ὅποιον ἠφανίσθη ὅλως διόλου ἡ Λατινικὴ φιλολογία.

Οἱ Ῥωμαῖοι εἰς τοὺς πρώτους χρόνους τῆς θεμελιώσεώς των κατεφρόνουν τὰ γράμματα, ἐνασχολούμενοι ὅλως διόλου εἰς τὰ πολεμικὰ διὰ πολλὰς αἰτίας, ἐξ ὧν αἱ κυριώτεραι ἦσαν, πρῶτον, ὅτι οἱ πρῶτοι κάτοικοι τῆς Ῥώμης ἦσαν ἄμαθεῖς, καὶ ἠναγκασμένοι ἀπὸ πολιτικὰς περιστάσεις νὰ γυμνάζωνται εἰς τὴν τέχνην τῶν ὀπλῶν. Αἱ περιστάσεις αὗται φαίνεται, ὅτι ἠνάγκασαν τὸν πρῶτον τῶν Ῥωμαίων νομοθέτην νὰ ἐμποδίσῃ εἰς αὐτοὺς διὰ ῥητοῦ νόμου τὴν σπουδὴν (Διονύς. Ἀλικαρνασεύς· βιβλ. 2. κεφ. 28)· καὶ αὕτη ἦτο ἡ δευτέρα αἰτία· ἡ τρίτη δ' αἰτία ἦτο ἡ ἀλαζωνία τῶν Ῥωμαίων, οἵτινες διὰ νὰ μὴ συμμορφωθῶσι μὲ τὰ ὑποτασσόμενα εἰς

αὐτοὺς ἔθνη κατεφρόνουν τὴν παιδείαν, καὶ ἀφιερώνοντο εἰς τὰ πολεμικά, κατὰ τὰ ὅποια ἐσπούδαζον νὰ ὑπερβαίνουν τοὺς νικωμένους. Ἀλλὰ πρᾶγμα περίεργον! ἐν ᾧ ἡ ἀλαζωνεία ἦτο εἰς τὴν ἀρχὴν μία ἀπὸ τὰς αἰτίας τῆς ἀμαθείας των, αὐτὴ ἡ ἰδίᾳ ἀλαζωνεία ἀπέβη ἡ πρώτη αἰτία τοῦ ἐξευγενισμοῦ των, διότι κυριεύοντες οἱ Ῥωμαῖοι τὴν Μεγάλην Ἑλλάδα, τὴν Σικελίαν, καὶ τὴν κυρίως Ἑλλάδα, δὲν ὑπέφερον νὰ βλέπωσι τὰ ὑποκείμενα ἔθνη τόσον ἀνώτερα ἀπ' αὐτοὺς κατὰ τὴν παιδείαν, ὅθεν κινούμενοι ἀπὸ τὴν ἀλαζωνείαν των ἐδόθησαν καὶ αὐτοὶ εἰς τὴν σπουδὴν, προσπαθοῦντες ὅπωςδῆποτε νὰ ἐνεργήσωσι τὴν φιλοσοφικὴν ἀναγέννησίν των διὸ καθὼς ἐπροσχάλεσαν αὐθις εἰς τὴν πατρίδα των τοὺς πεπαιδευμένους τῶν ξένων ἔθνων, ὡσαύτως ἐξαπέστειλαν εἰς τὰ σοφὰ τῆς Ἑλλάδος Διδασκῆρια τοὺς φιλομούσους αὐτῶν νεανίσκους, διὰ νὰ διδασχθῶσι ἐκεῖ σιμὰ τῶν ἐπιστημῶν καὶ τὴν ὡραίαν Ἑλληνικὴν γλῶσσαν, ἥτις ἐντὸς ὀλίγου ἀπέβη κοινὴ καὶ μεταξὺ τῶν πεπαιδευμένων τῆς Ῥώμης.

Ἐποχὴ Πρώτη ἀπὸ κτίσεως Ῥώμης ἕως εἰς τὰ 607.

δηλαδὴ 147. πρὸ Χριστοῦ.

Ἀπομακρυσμένοι ὄντες ἀπὸ τὴν παιδείαν οἱ Ῥωμαῖοι κατὰ τοὺς πρώτους χρόνους τῆς Ῥώμης, δὲν μᾶς ἄφησαν κἀνὲν φιλογολικὸν μνημεῖον τοῦ τότε καιροῦ, ἐὰν ἐξαίρεσωμεν τὸν Παπυριανὸν Κώδικα, καὶ τινὰ ἀποσπάσματα τῶν νόμων τῶν Δώδεκα Πινάκων. Οὕτως ἐπέρασαν 500 καὶ ἐπέκεινα ἔτη χωρὶς νὰ ἀναφανῇ μεταξὺ τῶν Ῥωμαίων κἀν συγγραφεὺς τις, ὥστε ὁ πρῶτος καὶ ὁ ἀρχαιότερος ἐμπορεῖ νὰ ὀνομασθῇ ὁ

Ὄνομα τῶν συγγραφέων.	Βιογραφία τῶν Συγγραφέων.	Συγγράμματα αὐτῶν	Κρητικαὶ παρατηρήσεις.
<p>Ἀριθ. 1.</p> <p>Δίβιος Ἀνδρόνικος.</p>	<p>Ἔζη περὶ τὰ 514, ἔτη τῆς Ρώ- μης, δηλαδή 241 πρὸ Χριστοῦ. Οἱ περισσότεροι τῶν Συγγραφέων λέ- γουν, ὅτι ἦτο Ἑλ- λην, ἀλλὰ φαίνε- ται, ὅτι ἦτον ἀπὸ ἐκεῖνο τὸ μέρος τῆς Ἰταλίας, τὸ ὁποῖον ἐκαλεῖτο Μεγάλη Ἑλλάς.</p>	<p>Συνέγραψε πολ- λὰς Τραγωδίας, τινὰς ἀπὸ τὰς ὁποίας παρέστη- σεν εἰς τὸ θέατρον αὐτοῦ ὁ ἴδιος. Με- τέφρασεν ἐπίσης καὶ τὴν Ὀδύσει- αν τοῦ Ὀμήρου εἰς στίχους Ἰαμβι- κοὺς. Ἐκ τῶν συγ- γραμμάτων του μᾶς μένουν τι- νὰ ἀποσπάσματα συλλεγμένα ὑπὸ Ἑρρίκου Στεφά- νου.</p>	<p>Ὁ Κικέρων ὁ- μιλῶν περὶ τοῦ Ἀνδρονίκου λέγει, ὅτι αἱ τραγωδίαί του δὲν ἦσαν διὰ νὰ ἀναγνωσθῶσι καὶ δευτέραν φο- ρὰν τὴν αὐτὴν ἐπὶ κρισὶν κάμνει καὶ περὶ τῆς τοῦ Ὀμήρου μετα- φράσεώς του (Cic. De Clar. O- rat. n. 18.) Ἐὰν ὁ Ἀνδρόνικος δὲν τιμᾶται διὰ τὰ συγγράμματά του, τιμᾶται ὅ- μως ὡς ἐφευρετὴς τῶν Ἰαμβικῶν στίχων, καὶ ὡς ἀρχαιότερος τῶν Λατίνων συγγρα- φέων.</p>
<p>2.</p> <p>Γνέος Νέβιος.</p>	<p>Ἐγεννήθη εἰς τὴν Καμπανίαν, ἤνθει περὶ τὰ 519, καὶ ἀπέ- θανεν εἰς τὰ 549.</p>	<p>Συνέγραψε τρα- γωδίας καὶ κω- μωδίας, καὶ ἓν ἐπικὸν ποίημα, εἰς τὸ ὁποῖον πε- ριγράφει τὸν πρῶ- τον τῆς Καρχη- δόνης πόλεμον.</p>	<p>Ὁ Κικέρων λέ- γει περὶ αὐτοῦ, ὅτε ἔγραψε μὲ πολὺν εὐφράδιαν (Cic. ibid.). Ὁ- φείλομεν νὰ τὸν τιμῶμεν καὶ ὡς πρῶτον ἐπικὸν συγγραφέα.</p>

Όνομα τῶν Συγγραφέων.	Βιογραφία τῶν Συγγραφέων.	Συγγράμμα αὐτῶν.	Κριτικ. αἰ παρατηρήσεις.
3. Φάβιος ὁ Ζωγράφος.	Ἐμπορεῖ νὰ τε- θῇ περὶ τὰ 538. γεννηθεὶς εἰς Ῥώ- μην. Τινὲς τὸν νο- μίζουν ἀρχαιότε- ρον, οὗτοι ὅμως φαίνεται, ὅτι τὸν συγχέουν μὲ ἄλ- λον Ζωγράφον καλούμενον ὡ- σαύτως Φάβιος.	Συνέγραψε μί- αν ἱστορίαν περὶ τῶν τῆς Ῥώμης ἀρχαιοτήτων καὶ συμβεβηκότων, ἐκ τῆς ὁποίας σώζονται λείψα- νά τινα, ἐκδοθέν- τα παρ' Ἀντωνίου Ῥικοβώνου καὶ Αὐσωνίου Πόπμα.	Ἡ ἱστορία αὐ- τῇ εἶναι ἡ ἀρχαι- οτέρα ἀπ' ὅσας Λατινιστὶ συγ- γραφεῖσαι σώζον- ται μέχρι τῆς σήμερον, καὶ διὰ τοῦτο δικαίως ἡ- θέλαμεν τὴν ὑπο- λήπτεσθαι, μ' ὅλον ὅτι δὲν εἶναι μῆτε γραμ- μένη μῆτε διηρη- μένη καλὰ, καὶ μ' ὅλον ὅτι κατὰ τοὺς λόγους τοῦ Πολυβίου εἶναι μεροληπτικός. (Pol. Lib. 1. et. 3.)
4. Κουῖντος Ἐννιος.	Ἐγεννήθη ἐν Ῥουδίῳ τῆς Κα- λαυρίας περὶ τὰ 514. ἔτη, καὶ ἀπέθανε περὶ τὰ 584. ἦνθει δὲ περὶ τὰ 551.	Συνέγραψε τρα- γωδίας, κωμωδί- ας, ἐπιγράμμα- τα, καὶ διδασκα- λικά ποιήματα, ἀλλὰ τὸ καλλιώ- τερον αὐτοῦ σύγ- γραμμα εἶναι τὰ χρονικά τῶν Ῥω- μαϊκῶν συμβάν- των. ἔκαμεν τε- λευταῖον καὶ ἐν ὥραϊον ἐπίγραμ-	Ὁ Ἐννιος ὑπερ- βαίνει κατὰ πολ- λὰ τοὺς πρὸ αὐ- τοῦ συγγραφεῖς, καὶ διὰ τὴν γλα- φυρότητα τοῦ ὕφους καὶ διὰ τὴν φιλαλήθειαν. Ὁ μιλοῦν δὲ περὶ αὐτοῦ μετὰ πολ- λῶν ἐπαίνων ὁ Κικέρων, ὁ Λου-

Όνομα τῶν Συγγραφέων.	Βιογραφία τῶν Συγγραφέων.	Συγγράμματα αὐτῶν.	Κριτικαὶ Παρατηρήσεις.
		μα διὰ τὴν τεθῆ ἐπὶ τοῦ τάφου του. Ὅσα λείψανα τῶν συγγραμμάτων του σώζονται, ἐσυλλέχθησαν καὶ ἐξεδόθησαν ὑπὸ Ἱερωνύμου Κο- λώννα.	κρέτιος, καὶ ὁ Ὀβίδιος.
5. Μ. Ἄχιος Πλάτος.	Κατὰ τὴν μαρ- τυρίαν τοῦ Γελ- λίου ὁ Πλάτος ἦτο σύγχρονος τοῦ εἰρημένου Ἐννίου (Tusc. qq. lib. 1. n. 15) καὶ κατὰ τὸν Κι- κέρωνα ἀπέθανε δέκα πέντε ἔτη πρωτότερα, δηλ. εἰς τὰ 569. ἀπὸ κτίσεως Ῥώμης (De Clar. Orat. n. 15). Ἐγεννήθη δὲ εἰς Σαρσίναν πό- λιν τῆς Οὐμ- βρίας.	Συνέγραψεν ἄρ- κετὰς κωμωδίας. Ὁ Γέλλιος λέγει ὅτι εἰς τὸν καιρὸν του εὗρίσκοντο 130 κωμωδίαί ὑπὸ τὸ ὄνομα τοῦ Πλάτου (Noct. Attic. lib. 3. cap. 3.). ἄλ- λὰ φαίνεται, ὅ- τι ὅλαι αὐταὶ δὲν ἦσαν ἰδικαί- του διότι ὁ Οὐά- ρρων, συγγρα- φεὺς παλαιότα- τος, μόλις ἐπα- ριθμεῖ εἴκοσι καὶ μίαν. σώζονται δὲ τὴν σήμερον εἴκοσι, καὶ τινὰ λείψανα μιᾶς ἄλ- λης, πὰ ὅποια ἐσχατῶς εὗρέθη	Ὁ Κικέρων καὶ ὁ Κυντιλιανὸς quintil. Inst. Or. lib. 10. cap. 1.) ἐπαινοῦν με- γάλως τὸν Πλαῦ- τον, ὡσαύτως καὶ ὁ Ὁράτιος (In Art. poetic) ὅστις ἐν ᾧ δικαίως τὸν ἐπαινεῖ διὰ τὸ λεκτικὸν καὶ διὰ τὸ κωμικὸν τῆς τέχνης του, τὸν κατακρίνει πάλιν δικαίως διὰ τὴν αἰσχρολογίαν του.

Όνομα τῶν Συγγραφέων. Βιογραφία τῶν Συγγραφέων Συγγράμματα αὐτῶν. Κριτικαὶ Παρατηρήσεις.

		σαν ἀπὸ τὸν Ἀγγ. Μάϋ εἰς τὴν Ἀμβροσιανὴν Βιβλιοθήκην.	
6. Πόρκιος Κάτων.	Ὁ Κάτων ὁ ἱππομαζόμενος Κριτῆς καὶ Γέρων, διότι ἀπέθανε πολλὰ γέρων, ἐγεννήθη κατὰ τὴν μαρτυρίαν τοῦ Κικέρωνος καὶ τοῦ Πλινίου περὶ τὰ 519 ἔτη ἀπὸ κτίσεως Ῥώμης.	Συνέγραψε περὶ τοῦ τῶν ἐκατὸν πενήκοντα ῥητορικῶν λόγων, ἑπτὰ ἱστορικὰ βιβλία. Περὶ τῆς ἀρχῆς τῶν πόλεων τῆς Ἰταλίας, καὶ ἐν πόνημα Γεωργικόν, τὸ μόνον, ὅπερ τὴν σήμερον σώζεται φέρονται ὑπὸ τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἡθικά τινα ποιήματα ἀλλ' αὐτὰ φαίνεται, ὅτι εἶναι γεννήματα νεωτέρων χρόνων, εἰς τρόπον ὅτι τινὲς ὑποθέτουν συγγραφέα αὐτῶν τὸν Κ. Σερῶνον Σαμονιακόν.	Δικαίως ὁ Κάτων καὶ διὰ τὴν παιδείαν του, καὶ διὰ τὰ συγγράμματα τοῦ ἐτιμήθη καὶ ἐπηνέθη παρά τε τῶν παλαιῶν καὶ τῶν νεωτέρων, πρὸ πάντων δὲ παρὰ τοῦ Κικέρωνος (De Clar. Or. [n. 17.] τοῦ Κορνηλίου, τοῦ Τίνου Λιβίου (Lib. 39, cap. 40.) καὶ τοῦ Πλινίου, ὅστις λέγει, ὅτι ὁ Κάτων εἶχεν συγχρόνως τρία ὥραϊα πλεονεκτήματα, ἦτο δηλ. ἐξαίρετος ῥήτωρ, ἐξαίρετος στρατηγὸς καὶ ἐξαίρετος βουλευτής. (Lib. 7, cap. 27.).
7. Στάτιος Κεκίλιος.	Τινὲς λέγουν, ὅτι ἐγεννήθη εἰς	Συνέγραψε τινὰς κωμωδίας,	Ὁ Κικέρων ὁ μιλῶν περὶ αὐτοῦ

Όνομα τῶν Συγγραφέων.	Βιογραφία τῶν Συγγραφέων.	Συγγράμματα αὐτῶν.	Κριτικ. παρατηρήσεις.
	τὸ Μεδιολάνον ἤκμαζε δὲ περὶ τὰ 576, ἔτη ἀπὸ κτίσεως Ῥώμης.	ἐκ τῶν ὁποίων σφύζονται λείψανά τινα. συλλεχθέντα ὑπὸ Ῥοβέρτου Στεφάνου.	τὸν ὀνομάζει κατὰ τὸν Λατινιστὴν. (Ad. Att. Lib. 7. ep. 3.).
8. Πούβλιος Τερέντιος.	Ἐγεννήθη ἐν Καρχηδόνι περὶ τὰ 560, ἔτη τῆς Ῥώμης, κατ' ἄλλους δὲ περὶ τὰ 562, καὶ ἤκμασε περὶ τὰ 587 Ἐστάθη δούλος εἰς τὴν Ῥώμην ἐνὸς βουλευτοῦ καλοῦ μένου Τερεντίου, τοῦ ὁποίου ἔλαβε τὸ ὄνομα μετὰ τὴν ἀπελευθέρωσίν του.	Συνέγραψε κωμωδίας, ἐκ τῶν ὁποίων σφύζονται ἕξ. Οἱ περισσότεροι θέλουν ὅτι δὲν συνέγραψε τόσας, ἄλλοι δὲ τινες, ὅτι συνέγραψε καὶ ἐχάθησαν.	Ὁ Τερέντιος εἶναι εἰς τῶν καλῶν καὶ παλαιῶν καὶ νεωτέρων. Τὸν ἐπαινοῦν δὲ κατὰ πολλὰ καὶ οἱ παλαιοὶ καὶ οἱ νεώτεροι συγγραφεῖς, ἰδιαίτερος ὁ Κικέρων, Οὐάρων, Ὁράτιος, Κυντιλιανὸς καὶ Καῖσαρ.
9. Μ. Παχούβιος.	Ἐγεννήθη ἐν Βρεννησίῳ ἀπὸ μίαν ἀδελφὴν τοῦ ποιητοῦ Ἐννίου, καὶ ἤκμασε περὶ τὰ 601, ἔτη τῆς Ῥώμης.	Συνέγραψε τραγωδίας τινάς, ἐκ τῶν ὁποίων σφύζονται λείψανά τινα, συλλεχθέντα ὑπὸ Ῥοβέρτου Στεφάνου.	Χαίρει τὴν ὑπόληψιν τῶν πεπαιδευμένων, καὶ ἰδίως τοῦ σοφοῦ Κικέρωνος. (De Amicit. n. 7.)

ΔΕΥΤΕΡΑ ΕΠΟΧΗ.

Ἀπὸ τῆς ἀλώσεως τῆς Καρχηδόνης ἕως εἰς τὸν θάνατον τοῦ Αὐγούστου. Ἀπὸ τὰ 607, ἕως τὰ 766 ἔτη τῆς Ῥώμης· 145, πρὸ, καὶ 14, μετὰ Χριστόν.

Αὕτη εἶναι ἡ καλλιτέρα ἐποχὴ τῆς Λατινικῆς Φιλολογίας, ἥτις διὰ τοῦτο ἐπωνομάσθη καὶ χρυσοῦς αἰὼν.

Ὄνομα τῶν Συγγραφέων.	Βιογραφία τῶν Συγγραφέων.	Συγγράμματα αὐτῶν.	Κριτικαὶ Παρατηρήσεις.
--------------------------	------------------------------	-----------------------	---------------------------

ΙΟ. Καΐος Λουκίλιος	Ἦτο ἱππότης Ῥωμαῖος, ἐγεννήθη ἐν Σέσα Λουροῦνκα, κατὰ τὰ 605, καὶ ἀπέθανε περὶ τὰ 651.	Συνέγραψε τρία κοντά βιβλία ὅλα σατυρικά, ἐκ τῶν ὁποίων σφύζονται λείψανά τινά, συλλεχθέντα ὑπὸ Φραγκίσκου Δούζα.	Φημίζεται ὡς πρῶτος συγγραφεὺς σατυρῶν· ὁμιλοῦν δὲ περὶ αὐτοῦ ὁ Κικέρων (De Orat. Lib. 2. n. 6. et De Finib. Lib. 1. n. 3.), ὁ Ὁράτιος (Lib. 1. sat 4.), καὶ ὁ Κυντιλιανὸς (Ist. Orat Lib. 10. c. 1.)
ΙΙ. Τουρπίλιος	Ἐστάθη σύγχρονος τοῦ Λουκιλίου.	Συνέγραψε τινὰ δράματα, ἐκ τῶν ὁποίων σφύζονται λείψανά τινά, ἐκδοθέντα ὑπὸ Ἐρρίκου Στεφάνου.	Εὐρίσκομεν τὸ ὄνομά του εἰς τὸν Οὐάρρωνά, εἰς τὸν Νόννιον, καὶ εἰς τινὰς ἄλλους συγγραφεῖς.

Ὄνομα τῶν Συγγραφέων.	Βιογραφία τῶν Συγγραφέων.	Συγγράμματα αὐτῶν.	Κριτικαὶ παρατηρήσεις.
12. Ἄχιος.	Ἦνθει περὶ τὰ 614.	Συνέγραψε τινὰς τραγῳδίας, ἐκ τῶν ὁποίων σφύζονται ὀλίγα λείψανα, ἃτινα εὐρίσκονται εἰς τὰ ἀνάλεκτα τῶν Στεφάνων.	Δὲν εἶναι τοῦ ἀριθμοῦ τῶν κακῶν συγγραφέων, ἀλλὰ τὸ ὕψος τοῦ ἐμπόρει νὰ ᾔῃαι γλαφυρώτερον.
13. Λούκιος Ἀφράγιος.	Ἦκμαζε περὶ τὰ 650.	Συνέγραψε τινὰς κωμῳδίας, τῶν ὁποίων τὰ σφύζόμενα λείψανα συλλεχθέντα ἐξεδόθησαν ὑπὸ τῶν στεφάνων.	Εἶναι καλὸς κωμικός, ἀλλ' ὀλίγον αἰσχρολόγος. Ὁμιλοῦν δὲ περὶ αὐτοῦ ὁ Ὁράτιος (epist. I. 2.), ὁ Κικέρων (De Clar Or. n. 45.), ὁ Λυσώνιος (Epigr. 70.) καὶ ὁ Κυντιλιανὸς (Instit. Or. Lib. 10. c. 1.)
14. Νίτος Λουκρέτιος Κάρος.	Ἐγεννήθη ἐν Ῥώμῃ, κατὰ 658, καὶ ἀπέθανεν εἰς τὰ 702. Λέγεται δὲ, ὅτι ὑπὸ ἔρωτος ἔγεινεν αὐτόχειρ.	Συνέγραψεν ἐν φιλοσοφικὸν ποίημα ἐπιγραφόμενον περὶ τῆς τῶν πραγμάτων φύσεως, εἰς τὸ ὁποῖον ἐκθέτει τὸ σύστημα τοῦ Ἐπικούρου.	Ἐνῶ τὸ ποίημα τοῦ Λουκρετίου εἶναι ἀξιεπαινον διὰ τὴν σοφίαν καὶ ὠραιότητά του, εἶναι ὅμως ἀξιοκατάκριτον διὰ τὰς ἀθέους

Όνομα τῶν Συγγραφέων.	Βιογραφία τῶν Συγγραφέων	Συγγράμματα αὐτῶν	Κριτικά παρατηρήσεις.
--------------------------	-----------------------------	----------------------	--------------------------

		ρου. Σφίξετε δὲ μέχρι τοῦδε.	καὶ ἀπανθρώπους ἀρχάς του. Ὀμι- λοῦν δὲ περὶ αὐτοῦ ἐκ τῶν παλαιῶν ὁ Κικέρων (Ad Quint. Fr. Lib. 2. Epist. 11.), ὁ Ὀβιδίος (Lib. 1. Amor. Eleg. 15). καὶ τινες ἄλλοι.
15 Μ.Τερέντιος Οὐάρεων.	Ἐγεννήθη ἐν Ῥώμῃ περὶ τὰ 638, καὶ ἀπέθανε περὶ τὰ 727.	Συνέγραψε τό- σα πολλὰ πονή- ματα, ὥστε ὁ Ἅγιος Αὐγουστῖ- νος εἰ βιβλ.Κεφ. β' τοῦ συγγράμ- ματός του -- Πό- λις τοῦ Θεοῦ - λέγει, ὅτι μόλις εἶναι δυνατόν νὰ ἀναγνώσῃ τις, ὅσα ἐδυνήθη αὐ- τὸς νὰ συγγρά- ψῃ. Ἀπὸ ὅλα αὐτὰ δὲν μᾶς ἔμειναν, εἰμὴ τι- να λείψανα περὶ τῆς Λατινικῆς Γλώσσης, καὶ τοῦ Γεωργικοῦ πονήματός του.	Οὗτος εἶναι εἰς τῶν πλέον σοφῶν καὶ πλέον πολυμαθῶν συγ- γραφέων ἀπὸ τοὺς ὅσοι ὑπῆρξαν. Τὸν ἐπαινοῦν κα- τὰ πολλὰ ὁ Ἄ. Αὐγουστῖνος, ὁ Κικέρων (Acad. quaest. Lib 1, n. 3.) ὁ Σένεκας. (Consol. ad Hebr. c. 8) ὁ Κυντιλιαν.(Inst. Or. Lib. 10, c. 1.) καὶ ὁ Λατάν. τιος.

Όνομα τῶν Συγγραφέων.	Βιογραφαὶ τῶν Συγγραφέων.	Συγγράμματα αὐτῶν.	Κριτικαὶ παρατηρήσεις.
16 Κάϊος Ουαλέριος Κατοῦλος	Ἐγεννήθη ἐν Οὐ- ηρώνε κατὰ τὰ 667.	Συνέγραψε ἐλε- γεῖας, ἐπιθάλα- μια, καὶ ἐπιγράμ- ματα, ἐκ τῶν ὁποίων τινὰ σφύ- ζονται μέχρι τοῦ- δε.	Ὁ Κατοῦλος εἶναι εἰς τῶν κα- λητέρων ποιητῶν, ἀλλ' εἶναι ὀλίγον αἰσχρολόγος. Ὁ Ὁβίδιος (Con- sol. ad Hebr. c. 8.), ὁ Γέλλιος (Noct. Attic. Lib. 7, c. 29.), καὶ πολλοὶ ἄλλοι ὁμιλοῦν περὶ αὐ- τοῦ μετὰ πολλῶν ἐπαίνων.
17 Μάρκος Τούλλιος Κικέρων.	Ἐγεννήθη ἐν Ἀρπίνῳ κατὰ τὰ 647. Ἐστάθη Ὑ- πατος τῶν Ῥω- μαίων, ἄκρος φί- λος τοῦ Καίσα- ρος, καὶ ἐχθρὸς τοῦ Μ. Ἀντωνίου διὰ διαταγῆς τοῦ ὁποίου ἐφονεύθη περὶ τὰ 710.	Συνέγραψε πολ- λὰ καὶ ἄριστα συγγράμματα, ἐκ τῶν ὁποίων μᾶς ἔμειναν πεντή- κοντα ἐννέα ῥητο- ρικοὶ λόγοι, τὰ πονήματα, περὶ ἐφευρέσεως, περὶ ῥήτορος, ὁ Βροῦ- τος, ὁ Ῥήτωρ, περὶ ῥητορικῆς διαιρέ- σεως, περὶ ἀρίστων Ῥητόρων, περὶ ἀ- καδημικῶν φιλο- νικειῶν, περὶ τοῦ τῶν ἀγαθῶν καὶ	Ὁ Κικέρων ἐ- στάθη εἰς τῶν σοφωτέρων ἀν- δρῶν ἀπὸ τοῦς ὅσοι ὑπῆρξαν, καὶ ἄριστος ῥήτωρ. Τινὲς τὸν νομί- ζουν καλῆτερον τοῦ Δημοσθένους, ἄλλοι δὲ προτι- μοῦν τὸν Δημο- σθένην. Ἡ σύγ- ρις αὕτη εἶναι πολλὰ δύσκολος, καὶ ἴσως διὰ παν- τὸς ἀδιάλυτος. Ὁμιλοῦν περὶ τοῦ

Ὄνομα τῶν Συγγραφέων.	Βιογραφία τῶν Συγγραφέων.	Συγγραμματα αὐτῶν.	Κριτικαὶ παρατηρήσεις.
		κακῶν τέλους, περὶ Τουσκουλια- νῶν φιλονεικιῶν, περὶ τῆς τῶν Θεῶν φύσεως, περὶ Μαν- τείας, περὶ Εἰ- μαρμένης, περὶ Νόμων, περὶ κα- θηκόντων, περὶ Γήρατος, περὶ φιλίας, τὰ παρά- δοξα, τινὰ λείψα- να, περὶ πολιτείας, τινὲς ἐπιστολαί, καὶ τρία βιβλία περὶ ῥητορικῆς, τὰ ὁποῖα τινες τὰ θεωροῦν ὡς ἀπόκρυφα. Ἐσχά- τως δὲ εὐρέθησαν εἰς τὴν Ἀμβρο- σιανὴν βιβλιοθή- κην ὑπὸ τοῦ Ἀγ- γέλου Μαΐου καὶ τινα ἄλλα λείψα- να, ἐκδοθέντα ὑπὸ τοῦ ἰδίου ἐν Με- διολάνοις εἰς τὰ 1814.	Κικέρωνος μὲ ἀ- ναριθμήτους ἐ- παίνους, ὁ Βελέι- ος Πατέρκολος (Hist. R. Lib. 2. c. 34.) ὁ Κυν- τιλιανὸς (Inst. Or. l. 10. c. 1.), Πλίνιος ὁ Πρεσ- βύτερος (Lib. 7. c. 30.) ὁ Ἀ. Ἱερῶ- νυμος (In. Praef. qq. Haeb- raic in Gene- sim.) καὶ πολλοὶ ἄλλοι, ἐκτὸς τῶν νεωτέρων. Τὸ ὕ- φος τοῦ Κικέρωνος εἶναι τὸ καλῆτερον ὅλων τῶν Λατίνων συγγραφέων, ἐκ τῶν συγγραμμά- των τοῦ ὁποίου ἐσχημάτισεν ἐν φρασεολογικῶν ὁ Νιτσόλης, ἐπονο- μάζων αὐτὸ Le- xicon Ciceno- nianum.
18. Κ. Ιούλιος Καῖσαρ.	Ἐγενήθη ἐν Ρώ- μῃ εἰς τὰ 653,	Συνέγραψε διά- φορα σοφὰ συγ-	Τὰ ὑπομνήματα τοῦ Καίσαρος

Ὄνομα τῶν Συγγραφέων	Βιογραφία τῶν Συγγραφέων	Συγγράμματα αὐτῶν	Κριτικαὶ παρατηρήσεις.
-------------------------	-----------------------------	----------------------	---------------------------

καὶ ἀπέθανε περὶ τὰ 709. Ἐξά- θη εἰς τῶν σοφω- τέρων καὶ γεν- ναιοτέρων πολε- μικῶν, καὶ κατὰ τὴν γνώμην πολ- λῶν ὁ μεγαλύτε- ρος πάντων. Ἡ σοφία του καὶ ἡ γενναιότης του τὸν ὕψωσαν εἰς τὸ μέγα ἀξίωμα τοῦ Δικτάτορα τῆς Ῥώμης.	γράμματα, ἐκ τῶν ὁποίων δὲν σφύ- ζονται εἰ μὴ τὰ ὑπομνήματά του. Συνίστανται τὰ ὑπομνήματα ταῦ- τα εἰς ἑπτὰ βι- βλία περὶ τοῦ Γαλλικοῦ πολέ- μου, καὶ εἰς τρία περὶ τοῦ κατὰ Πομπηίου, εἰς τὰ ὁποῖα περιγράφει πολλὰ ἐκ τῶν ἀνδραγαθημάτων του. Τὸ ὀγδοον βιβλίον τοῦ Γαλ- λικοῦ πολέμου φαίνεται κατὰ τὴν μαρτυρίαν τοῦ Σουετωνίου, ὅτι συνεγράφη ὑπὸ τοῦ Ἰρτίου. Ὁμοῦ μετὰ εἰρημένα συ- νειθίζουσιν οἱ Τυπο- γράφοι νὰ ἐκδίδουν ἄλλα' τρία ὑπο- μνήματα δηλαδὴ περὶ Ἀλεξανδρια- νοῦ πολέμου, περὶ τοῦ Ἀφρικανικοῦ καὶ περὶ τοῦ Ἰσπα- νικοῦ, τὰ ὁποῖα δὲν εἶναι συγ-	εἶναι ἀπὸ τὰ κα- λῆτερα συγγράμ- ματα ἀφ' ὅσα εἰς τὸ εἶδος τῶν εὐ- ρίσκονται. Τὸ μόνον δὲ ἐλάττω- μα, τὸ ὅποιον εἰς αὐτὰ ἐμπορεῖ νὰ εὐρεθῇ εἶναι μία μικρὰ μεροληψία εἰς τινὰ συμβάν- τα, ἀφορῶντα τὸν συγγραφέα. Τὸ περιεργότερον ὁ- μως πάντων εἶναι, ὅτι ὁ Καῖσαρ συνέγραψεν αὐτὰ μὲ μεγάλην βίαν καὶ ἐν ᾧ εὐρίσκετο εἰς τὰς ἐκστρατεί- ας του. Ὁρα τὸν Κικέρωνα (De Clar. Or. n. 75.
---	--	--

*Όνομα τῶν Συγγραφέων	Βιογραφία τῶν Συγγραφέων	Συγγράμματα αὐτῶν	Κριτικά παρτηρήσεις.
		γράμματα τοῦ Καίσαρος, ἀλλά τινες μὲν τὰ ἀπο- δίδουν εἰς τὸν εἰ- ρημένον Ἰρτιον, ἄλλοι δὲ εἰς τὸν Ὀππιον.	
19. Δέκιμος Λαβέριος.	Κατ' αὐτὴν τὴν ἐποχὴν ἦνθαι ὁ Λαβέριος ἱππότης Ῥωμαῖος.	Συνέγραψέ τινα μιμικὰ δράματα, ἐκ τῶν ὁποίων σῶζονται ὀλίγα τινὰ λείψανα.	Αὐτὸς δύναται νὰ ὀνομασθῇ ἐ- φευρετὴς τῶν μι- μικῶν δραμάτων.
20. Πούβλιος Σύριος.	Κατὰ τὴν ἰδίαν ἐποχὴν ἔζη καὶ ὁ Πούβλιος ὁ ἐπο- νομαζόμενος Σύ- ριος, διότι ἐγεν- νήθη εἰς τὴν Συ- ρίαν, καὶ ἐφέρθη αἰχμάλωτος εἰς τὴν Ῥώμην, ὅπου διὰ τὸ πνεῦμά του καὶ διὰ τὴν ἀστείότητά του ἐλευθερώθη.	Συνέγραψέ τινα μιμικὰ δράματα, τὰ ὅποια παρέ- στανεν ὁ ἴδιος εἰς τὸ θέατρον· ἐκ ταύτων δὲ σῶζον- ται ὀλίγα τινὰ λείψανα.	Ὁ Πούβλιος εἶ- ναι εἰς τῶν κα- λῶν συγγραφέων τῶν μιμικῶν δρα- μάτων.
21. Καΐος. Σαλούστιος Κρίσπος.	Ἐγεννήθη ἐν Ἀ- μιτέρνῳ περὶ τὰ 668. Μετοίκησε δὲ εἰς Ῥώμην,	Συνέγραψέ τινας ἱστορίας, ἐκ τῶν ὁποίων σῶζονται μέχρι τοῦδε ἡ	Ὁ Σαλούστιος εἶναι ὁ καλῆτε- ρος μεταξὺ τῶν Λατίνων ἱστορι-

Ὄνομα τῶν Συγγραφέων	Βιογραφία τῶν Συγγραφέων	Συγγράμματα αὐτῶν	Κριτικαὶ παρατηρήσεις.
	ὅπου ἐτιμήθη μὲ διάφορα ἀξιώμα- τα τῆς πολιτείας.	περὶ κατὰ Ἰου- γούρθα πολέμου, καὶ ἡ τοῦ κατὰ Κατιλίνα· καὶ τι- να λείψανα τῶν ἱστοριῶν τοῦ Ῥω- μαϊκοῦ Δήμου, ἀ- πὸ τοῦ θανάτου τοῦ Σύλλα, ἕως εἰς τὴν συνωμο- σίαν τοῦ Κατι- λίνα. Ἀποδίδον- ται εἰς αὐτὸν καὶ δύο λόγοι πρὸς τὸν Καίσαρα, ἀλλ' οἱ περισσό- τεροι τοὺς νομί- ζουν ὑποβολιμαί- ους. Ἐκδίδονται ὡσαύτως μὲ τὰ συγγράμματά του καὶ τινες λόγοι, δηλαδή κατὰ τοῦ Κικέρωνος κατὰ τοῦ Κατιλίνα, καὶ ἡ ἀπόκρισις τοῦ Κικέρωνος, ἀλλ' αὐτὰ εἶναι βεβαί- ως νόθα.	κῶν, ὅθεν δικαίως ὁ Κυντιλιανὸς τὸν παραβάλλει μὲ τὸν ἀθάνατον Θου- κυδίδην. (Inst. Or. Lib. 10. c. 1.).
22. Κορνήλιος Νέπω.	Εἰς αὐτὴν τὴν ἐποχὴν ἀναφέρε- ται καὶ ὁ Κορνή- λιος, μ., ὅλον ὅτι	Συνέγραψε μίαν Γενικὴν ἱστορίαν, ἥτις ἐχάθη, καὶ τινας βιογραφίας	Ὁ Κατούλος ἐ- παινεῖ κατὰ πολ- λὰ τὴν Γενικὴν ἱστορίαν του καὶ

Όνομα τῶν Συγγραφέων.	Βιογραφία τῶν Συγγραφέων.	Συγγράμματα αὐτῶν.	Κριτικ. παρατηρήσεις
	μᾶς εἶναι ἄγνω- στος ἢ καθ' αὐτὸ ἐποχὴ, καθ' ἣν ὑπῆρχε, καθὼς καὶ ὁ τύπος τῆς γεννήσεώς του.	πολλὰ τῶν ὁποί- ων σώζονται μέ- χρι τοῦδε.	ἡμεῖς κρίνοντες ἀπὸ τὰς βιογρα- φίας, αἵτινες σφί- ζονται, δὲν ἀμφι- βάλλομεν περὶ τῆς ἀξίας της.
23. Πούβλιος Βιργίλιος ἢ Διργίλιος Μαρώνης.	Ἐγεννήθη εἰς Αὔδην, κώμην τῆς Μαντούας, περὶ τὰ 684, καὶ ἀ- πέθανεν εἰς τὴν Νεάπολιν περὶ τὰ 735.	Συνέγραψε διά- φορα ἄριστα ποιή- ματα δηλαδὴ τὴν Αἰνείαδα, εἰς τὴν ὁποίαν περιγρά- φει τὰς πλάνας καὶ ἀνδραγαθίας τοῦ Αἰνείου· τὴν Γεωργικὴν, καὶ τὴν Βουκολικὴν· φέρονται ὑπὸ τὸ ὄνομα αὐτοῦ καὶ τινα ἄλλα μικρὰ ποιημάτια ἀλλ' οἱ περισσότεροι τὰ νομίζουσιν νόθα.	Ὁ Βιργίλιος εἶ- ναι ὁ καλλήτερος τῶν Λατίνων Ποι- ητῆς· καθὼς δὲ συνειθίζουσιν οἱ κρι- τικοὶ νὰ συγκρί- νουν τὸν Κικέρω- να μὲ τὸν Δημο- σθένην, οὕτω συγ- κρίνουν καὶ τὸν Βιργίλιον μὲ τὸν Ὁμηρον. διαφω- νοῦντες εἰς τίνα νὰ ἀποδώσουν τὰ πρωτεῖα. Ὁμι- λοῦν δὲ μετὰ με- γίστων ἐγκωμί- ων περὶ αὐτοῦ ὁ Κικέρων (Pro Archia Προπέρ- τιος (Lib. 2. Eleg. 34.), καὶ πολλοὶ ἄλλοι.

Όνομα τῶν Συγγραφέων.	Βιογραφία τῶν Συγγραφέων.	Συγγράμματα αὐτῶν.	Κριτικαὶ παρατηρήσεις.
24. Γράτιος Φαλίσκος.	Τὸν νομίζουσιν σύγχρονον τοῦ Βιργιλίου· ἐγεννήθη δὲ εἰς τὴν Ἑτρουρίαν.	Συνέγραψε ἐν ποίημα Κυνηγετικόν, τὸ ὁποῖον σφύζεται σχεδὸν ὁλόκληρον.	Ὁμιλεῖ περὶ αὐτοῦ μόνος ὁ Ὀβίδιος· (Trist. Lib. 4. Eleg.9)
25. Καΐος Κορνέλιος Γάλλος.	Ἐστάθη καὶ σύγχρονος καὶ φίλος τοῦ Βιργιλίου.	Συνέγραψε τινα ἐλεγεία. καὶ μετέφρασεν εἰς στίχους λατινικοὺς τινὰ συγγράμματα τοῦ Χαλκιδίου. Ἐκ τῶν πονημάτων του ὁμῶς δὲν μᾶς ἔμεινε κανένα, ἐξαιρουμένων μόνον τινῶν ποιημάτων, τὰ ὁποῖα φέρονται εἰς τὸ ὄνομά του.	Ὁ Γάλλος φάινεται ὅτι ἦτον καλὸς ποιητής.
26. Ἄλβιος Τιβούλος.	Ἐγεννήθη ἐν Ῥώμῃ, ἀλλ' ἀγνοεῖται τὸ ἔτος τῆς γεννήσεώς του. Ἀπέθανε δὲ εἰς τὰ 735.	Συνέγραψε ἐλεγεία τινα, ἐξ ὧν σφύζονται μέχρι τοῦδε τέσσαρα βιβλία.	Ὁ Τιβούλος κατὰ τὴν γνώμην τοῦ σοφοῦ Κυντιλιανοῦ, (Inst. Orat. Lib. 10. c. 1.) καὶ πολλῶν νεωτέρων, εἶναι ὁ καλύτερος ἀπὸ τούσ ὅσοι συνέγραψαν ἐλεγεία.

Ὄνομα τῶν Συγγραφέων.	Βιογραφία τῶν Συγγραφέων	Συγγράμματα αὐτῶν	Κριτικαὶ παρατηρήσεις
27 Κύϊντος Οράτιος Φλάκιος.	Ἐγεννήθη ἐν βε- νόζα, πόλει τῆς Πούλιας, περὶ τὰ 689, καὶ ἀπέθα- νεν εἰς τὰ 746, ἐσπούδασε τὴν φιλολογίαν εἰς τὴν Ῥώμην, τὴν δὲ φιλοσοφίαν εἰς τὰς Ἀθήνας.	Συνέγραψε διά- φορα ποιητικὰ πονήματα, δηλα- δὴ, ᾠδὰς, σατύ- ρας, ἐπιστολάς, κτλ. καὶ ἐν βι- βλίῳ περὶ Ποιη- τικῆς τέχνης. Ἡ πρώτη ἐκδοσις τῶν συγγραμμά- των τοῦ ἐγένεεν ἐν φλωρεντία 1482.	Ὁ Ὀράτιος εἶναι ἀναμφιβό- λως εἰς τῶν κα- λητέρων ἐκ τῶν Λατίνων συγγρα- φέων, ἀλλὰ πολ- λὰ αἰσχρολόγος, καὶ πολλὰ κολάζ.
28 Τίτος Λίβιος	Κατὰ τὴν Εὐ- σεβιανὴν χρονι- κὴν βίβλον, ἐγεν- νήθη εἰς τὸ Πα- ταύιον περὶ τὰ 695, κατὰ δὲ τὴν τοῦ Μαρτιά- λου μαρτυρίαν (Lib. I. Epigr. 52) ἐν Ἀβάνῳ, κώμη πλησίον τοῦ Πα- ταύτου.	Συνέγραψε μί- αν ἀξιόλογον ἱ- στορίαν τῆς Ῥώ- μης, ἥτις ἀρχο- μένη ἀπὸ κτή- σεως Ῥώμης τε- λευτᾷ εἰς τὸν θά- νατον τοῦ Δρού- σου. Αὕτη ἦτο διηρημένη εἰς ἐ- κατὸν τεσσαρά- κοντα δύο βι- βλία, ἐκ τῶν ὁ- ποίων μόλις μᾶς διεσώθησαν τρι- άκοντα πέντε. Ὁ σοφὸς Ἄνδρας Dell' de Orig.	Ὁ Λίβιος εἶναι εἰς τῶν καλητέ- ρων ἱστορικῶν ἀπὸ τοὺς ὅσοι ὑπῆρξαν. Ὁ Ἅγ. Ιε- ρώνυμος (Epist. 53. ad Paulin. καὶ ὁ Πλίνιος (Lib. 2, Epis. 3.) ὁμιλοῦντες περὶ αὐτοῦ λέγουσι, ὅτι διάφορα σημαν- τικὰ ὑποκείμενα ἤρχοντο εἰς τὴν Ῥώμην ὅχι δι' ἄλ- λα, εἰμὴ διὰ τὴν ἐπισκευθῶσι τὸν Λίβιον.

Όνομα τῶν υγγραφέων.	Βιογραφία τῶν Συγγραφέων.	Συγράμματα αὐτῶν	Κριτικαὶ παρατηρήσεις
		<p>Progr. di ogni. Lett. p. 11. Lip. 3. cap. 1.) λέγει, ὅτι ὅλη ἡ εἰρημένη ἱστορία εὐρίσκεται μετα- φρασμένη εἰς τὴν ἀραβικὴν γλῶσ- σαν ἐν φέξ τοῦ Μαρόκου.</p>	
<p>29 Σήκειος Λύρηλιος</p>	<p>Ἐγεννήθη ἐν Οὐμβρία κατὰ τὰ 696.</p>	<p>Συνέγραψε τινὰ ἐλεγεία, ἐκ τῶν ὁποίων σφύζονται μέχρι τοῦδε τέσ- σαρα βιβλία. Εἶναι καλὸς, ποιητὴς, καὶ τινες τὸν συγκρίνουν μὲ τὸν Καλλί- μαχον.</p>	
<p>30 Πούβλιος Ὀβίδιος Νάσων.</p>	<p>Ἐγεννήθη εἰς τὸ Σούλμον περὶ τὰ 711.</p>	<p>Συνέγραψε διά- φορα ποιητικὰ πονήματα, ἐκ τῶν ὁποίων τὸ καλὴ- τερον εἶναι αἱ μεταμορφώσεις, αἵτινες σφύζονται ἀκόμη καὶ τὴν σήμερον σφύζον- ται ὡσαύτως καὶ τινὰ ἄλλα, οἷον</p>	<p>Ὁ Ὀβίδιος εἶναι εἰς τῶν ἀρίστων ποιητῶν, καὶ εἶχε τόσπην μεγαλὴν εὐκολίαν εἰ, τὸ να ποιῇ στίχους, ὥστε πολλάκις ἔκαμνε στίχους χωρὶς νὰ θέλῃ αὐτὸς ὁ ἴδιος.</p>

Όνομα τῶν Συγγραφέων.	Βιογραφία τῶν Συγγραφέων	Συγγράμματα αὐτῶν.	Κριτικαὶ Παρατηρήσεις
		ἡ τέχνη τοῦ ἀγα- πᾶν, αἱ Ἡρωϊναί, περὶ ἔρωτος κτλ. πρὸς δὲ καί τινα νόθα, τὰ ὁποῖα ἀποδίδονται εἰς αὐτόν.	
- 31 Ἀμίλιος Μάρκος.	Ἐγεννήθη ἐν Οὐηρώνι, καὶ ἐ- στάθη σύγχρονος τοῦ Ὀβιδίου,	Συνέγραψεν ἐν ἡρωϊκὸν ποίημα, εἰς τὸ ὁποῖον πε- ριγράφει τὸν πό- λεμον τῆς Τρωά- δος, ἀρχίζων ὅθεν ἔπαυσεν ὁ Ὀμη- ρος, εἰς τρόπον ὥστε αὐτὸ τὸ ποίημα ἐμπορεῖ να ὀνομασθῇ ἐπί- μετρον τῆς Ἰλιά- δος. Συνέγραψεν ὡσαύτως καὶ ποί- ημα βοτάνων, ὀ- φρων, καὶ πτηνῶν, ἀλλ' ἀπὸ αὐτὰ κἀνὲν δὲν σώζε- ται. Ἐκδίδεται δὲ ἐν ποίημα περὶ τῆς τῶν βοτάνων ἐνεργείας, ὑπὸ τὸ ὄνομα αὐτοῦ, ἀλ- λὰ δὲν εἶναι ἰδι- κόν του.	Ὁ Μάρκος δύ- ναιτο νὰ ὀνομα- σθῇ καλὸς ποι- τής.

Όνομα τῶν Συγγραφέων.	Βιογραφία τῶν Συγγραφέων.	Συγγράμματα αὐτῶν.	Κριτικαὶ παρατηρήσεις.
32 Παίδων Ἀλκινοθα- νός.	Ἐστάθη ὡσαύ- τως σύγχρονος τοῦ Ὀβιδίου.	Συνέγραψεν ἐν ποίημα ἐπιγρα- φόμενον Τεσεΐδα, καὶ τινα ἐλεγεία, ἐξ ὧν τρία σφύ- ζονται μέχρι τοῦ- δε.	Αὐτὸς φαίνεται ὅτι ἦτο εἰς ἐκ τῶν πολυμαθῶν ποιη- τῶν.
33 Κορνήλιος Σεβέρος.	Ἰπῆρχε κατὰ τὴν αὐτὴν ἐποχὴν.	Συνέγραψε ἐν ποίημα περὶ τοῦ τῆς Σικελίας πο- λέμου, τὸ ὁποῖον ἐχάθη, καὶ ἐν ἄλ- λο ποιημάτιον ἐπιγραφόμενον Αἴτην, τὸ ὁποῖον κακῶς ἐκδίδεται ὑπὸ τὸ ὄνομα τοῦ Βιργιλίου.	
34 Ἀῦλος Σαβῖνος	Ἐστάθη σύγ- χρονος τοῦ Ὀβι- δίου.	Συνέγραψε στι- χηράς τινας ἐπι- στολάς εἰς ἀπάν- τησιν τῶν τοῦ Ὀβιδίου, ἀλλ' ἐ- χάθησαν ὅλαι. Ἐκδίδονται δὲ τρεῖς ὑπὸ τὸ ὄνομα του, ἀλλὰ πι- στεύονται νόθοι.	

Όνομα τῶν Συγγραφέων.	Βιογραφία τῶν Συγγραφέων.	Συγγράμματα αὐτῶν.	Κριτικαὶ παρατηρήσεις
35 Κ. Ἰούλιος Ἰγνός	Ἰπῆρχε κατὰ τὴν αὐτὴν ἐποχὴν, καὶ ἦτο Ἰσπανὸς τὸ γένος.	Συνέγραψε διάφορα συγγράμματα. Σφίζεται δὲ εἰς τ' ὄνομά του ἓν σύγγραμμα ἐπιγραφόμενον Ἀστρονομικὸν ποιητικόν, καὶ μία μυθολογία, ἣτις πρέπει νὰ ᾖ ὑποβολιμαία.	
36 Μάρκος Βιτρούβιος Πολίων.	Τινὲς μὲν θέλουν, ὅτι ἐγεννήθη ἐν τῇ Μώλῃ τῆς Γαέτας, ἄλλοι δὲ ἐν τῇ Οὐβρῶνι. Ἦνθει δὲ περὶ τὰ 717.	Συνέγραψεν ἐν ὧραιον σύγγραμμα περὶ Ἀρχιτεκτονικῆς, τὸ ὑποῖον σφίζεται μέχρι τοῦδε.	Τὸ ὕφος τῶν συγγραμμάτων τοῦ Βιτρούβιου δὲν εἶναι τόσον γλαφυρόν.
37 Καῖσαρ Γερμανικός.	Ἐγεννήθη κατὰ τὰ 737, καὶ ἐστάθη εἰς τῶν ἀγαθῶν αὐτοκρατόρων τῆς Ρώμης.	Μετέφρασεν εἰς στίχους Λατινικοὺς τινὰ ποιήματα Ἑλληνικά· συνέγραψε δὲ καὶ διάφορα ποιήματα τὰ περισσότερα τῶν ὑποῖων ἀναγινώσκονται εἰς τὴν Ἀνθολογίαν.	Τὸν ἐπαινοῦν διάφοροι συγγραφεῖς, κατ' ἐξοχὴν ὁμῶς ὁ Ὁβίδιος, (Lib. Fast. Initio. et lib. 4. de pont. Eleg. 9).

Όνομα τῶν Συγγραφέων	Βιογραφία τῶν Συγγραφέων	Συγγράμματα αὐτῶν	Κριτικαὶ παρατηρήσεις.
38 Βέρριος Φλάκος	Ἦκμαζε κατὰ τὴν αὐτὴν ἐποχὴν, καὶ ἐστάθη διδάσκαλος τῆς Αὐτοκρατορικῆς οἰκογενείας.	Συνέγραψε διάφορα γραμματικὰ καὶ φιλοσοφικὰ πονήματα.	
39 Ρουτίλιος Λοῦπος.	Ἵπῃρξε κατὰ τὴν αὐτὴν ἐποχὴν.	Συνέγραψε διάφορα περὶ ῥητορικῆς συγγράμματα, τῶν ὁποίων σφύζονται λείψανά τινά.	
40 Αὐρήλιος Κορνήλιος Κέλσος.	Ἦκμαζε περὶ τὰ τέλη τῆς τοῦ Αὐγούστου Βασιλείας. Ἦτο Ἰταλὸς τὸ γένος, ἡ δὲ καθ' ἑαυτὸ μερικὴ πατρίς του ἄγνωστος.	Συνέγραψε διάφορα συγγράμματα, ἐξ ὧν σφύζονται ἐν περὶ ἰατρικῆς καὶ ἐν περὶ ῥητορικῆς τέχνης.	Ὁ Κέλσος διὰ τὰς περὶ τὴν ἱατρικὴν γνώσεις του ἐπωνομάσθη ὁ Ῥωμαῖος Ἱπποκράτης, διὰ δὲ τὴν εὐγλωττίαν, ὁ Κικέρων τῆς ἰατρικῆς.
41 Μάρκος Μανήλιος	Ἦνθει κατὰ τὴν ἰδίαν ἐποχὴν, νομίζεται δὲ Ῥωμαῖος τὸ γένος.	Μᾶς ἔμεινεν ἐν ἀστρονομικῶν ποιημάτων του, ἀλλὰ καὶ αὐτὸ ἐλλειπές.	Τὸ ὕψος του εἶναι ὀλίγον στρυφνόν.

Όνομα τῶν Συγγραφέων	Βιογραφία τῶν Συγγραφέων	Συγγράμματα αὐτῶν	Κρητικαὶ παρατηρήσεις
42 Φαῖδρος.	Κατ' αὐτὴν σχε- δὸν τὴν ἐποχὴν ἤκμασε καὶ ὁ Φαῖδρος.	Συνέγραψε δια- φόρους στίχους, ἐξ ὧν σφύζονται ἄρκετοί· ἡ πρώτη δὲ ἐκδοσις αὐτῶν ἔγινε κατὰ τὰ 1596 παρὰ Πι- τέου.	Ομιλοῦν περὶ αὐτοῦ ὁ Μαρτιά- λης (Lib. 3. E- pigr. 20.) καὶ ὁ Ἀβιηνός (In Praef ad Ta- bul.).

ΕΠΟΧΗ ΤΡΙΤΗ.

Ἀπὸ τῆς τελευτῆς τοῦ Αὐγούστου μέχρι τῆς ἀρχῆς τοῦ τε-
τάρτου ἀπὸ Χριστοῦ γεννήσεως αἰῶνος.

Κατ' αὐτὴν τὴν ἐποχὴν ἤρχισε νὰ παρακμάζῃ πάλιν ἡ Λατινικὴ
φιλολογία, ἴσως ἕνεκα τῆς μεγάλης ἐπιρροῆς, τὴν ὁποίαν ἐπὶ πά-
σης φιλολογίας ἔχουν αἱ πολιτικαὶ μεταβολαί.

Όνομα τῶν Συγγραφέων	Βιογραφία τῶν Συγγραφέων	Συγγράμματα αὐτῶν	Κρητικαὶ παρατηρήσεις
43 Μάρκος Λυνιος Σένεκας.	Ἐγεννήθη ἐν Κορδῳβῇ τῆς Ἰσπανίας, ἐπὶ Αὐ- γούστου, καὶ ἀ- πέθανεν ἐπὶ Τιβε- ρίου.	Συνέγραψε δια. φόρους ῥητορη- κοὺς λόγους.	Ἦθελεν εἶσθαι κάλλιστον τὸ ὕφος τοῦ ἐὰν δὲν ἦτο ὀγκῶδες καὶ κομ- παστικόν.
44 Πούβλιος Βελήιος Πατέρκολος	Ἐγεννήθη ἐν Ῥώμῃ ἐπὶ Αὐγού- στου, καὶ ἤκμα- ζεν ἐπὶ Τιβερίου.	Συνέγραψε μίαν ἱστορίαν, ἐκ τῆς ὁποίας μᾶς ἔμει- νάν τινα λείψανα.	Ἡ ἱστορία αὗ- τη ἤθελεν εἶσθαι καλὴ, ἐὰν δὲν ἔγεμε κολακειῶν πρὸς τὸν βάρβα- ρον Τιβέριον, καὶ πρὸς τὸν μιὰρὸν αὐτοῦ ὑπουργὸν τὸν Σεϊανόν.
45 Βαλέριος Μάξιμος	Ἦτο σύγχρονος τοῦ εἰρημένου Βε- ληίου, Ἰταλὸς τοῦ γένους.	Συνέγραψε ἐν πόνημα περὶ ἁξιο- μνημονεύτων ἀπο- φθεγμάτων καὶ ποάσεων.	Τὸ σύγγραμμα τοῦτο ἤθελεν εἶ- σθαι ἐξαίρετον, ἐὰν δὲν περιέγρα- φεῶς ἀποδεδειγ- μένας ἀληθείας πράγματα ψευδῆ, καὶ ἀνύπαρκτα.

Όνομα τῶν Συγγραφέων	Βιογραφία τῶν Συγγραφέων	Συγγράμματα αὐτῶν	Κρητικαὶ παρατηρήσεις
46 Κέλιος Ἀπίκιος.	Ἀναφέρεται κατ' αὐτὴν τὴν ἐποχὴν καὶ ὁ Κέλ- ιος ἱππότης Ῥω- μαῖος.	Εὐρίσκεται ὑπὸ τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐν περὶ αἰδεσμά- των καὶ καρη- κευμάτων σύγ- γραμμα, τὸ ὁποῖ- ον τινὲς νομίζουν γέννημα νεωτέ- ρων χρόνων.	
47 Ῥώμιος φάνιος Παλεμονῆς.	Ἐκ Βικεντίας. Ἦνθει περὶ τὰ τέλη τοῦ Τιβε- ρίου, καὶ ἐπὶ τῶν πρώτων χρόνων τῆς αὐτοκρατο- ρίας Κλαυδίου.	Ἐκ τῶν πονη- μάτων του μᾶς ἔμεινε τὸ περὶ γραμματικῆς τέ- χνης, καὶ ἐν ποι- ημάτων.	Πλίνιος ὁ πρε- σβύτερος (Lib. 14. c. 4.) καὶ ὁ Ιουβενάλιος (Lat. 6, et 7.) ἐπαι- νοῦν τὴν γραμ- μτικὴν του.
48 Κ. Ἀμόνιος Παιδιανός.	Ἦτο ἐκ Πατα- βίου, ἦνθει δὲ ἐπὶ τοῦ αὐτοκράτο- ρος Κλαυδιανοῦ.	Συνέγραψε γραμ- ματικά τινὰ καὶ φιλολογικὰ συγ- γράμματα, ἐκ τῶν ὁποίων σώ- ζονται ὀλίγα τινὰ λείψανα.	Ἦτο ἀνὴρ μὲ ἀρκετὴν παιδείαν.
49 Πομπόνιος Μέλας.	Ἐγεννήθη εἰς τὴν Ἰσπανίαν, ἀλλὰ διέτρεψε πολὺν καιρὸν εἰς τὴν Ῥώμην. Ἦκ- μαζε ἐπὶ Κλαυ- δίου.	Συνέγραψε μίαν ὥραίαν Κοσμο- γραφίαν, ἥ ὁποία σώζεται μέχρι τοῦδε.	

Όνομα τῶν Συγγραφέων	Βιογραφία τῶν Συγγραφέων	Συγγράμματα αὐτῶν	Κρητικαὶ παρατηρήσεις
50 Ιούνιος Μοδεράτος Κολουμέλας.	Ἦτο Ἰσπανὸς τὸ γένος· ἔζη δὲ ἐπὶ Κλαυδίου.	Συνέγραψεν ἐν γεωργικὸν φιλο- πόνημα, τὸ ὁποῖ- ον μᾶς ἔμεινε σῶ- ον.	Ἦτο εἰς τῶν πε- παιδευμένων τοῦ αἰῶνός του.
51 Κ. Κούρτιος Ρούφος.	Ἀναφέρεται κα- τὰ τὴν αὐτὴν ἐπο- χὴν, ἀλλὰ ἡ καθ' ἑαυτοῦ ἐποχὴ ἀ- γνοεῖται.	Συνέγραψε τὴν ἱστορίαν Ἀλεξάν- δρου τοῦ Μεγάλου, τῆς ὁποίας ἀπο- λεσθέντα βιβλία τινὰ ἀνεπληρώθη- σαν ὑπὸ τοῦ Γερ- μανοῦ φρεῖσεμίου.	Ἡ ἱστορία αὐ- τῇ εἶναι καλὴ, ἀλ- λ' ἔχει τινὰ γεω- γραφικὰ, ἀστρο- νομικὰ, καὶ κρι- τικὰ λάθη.
52 Μ. Βαλέριος Πρόβος.	ἔζη ἐπὶ Νέρω- νος. Φοῖνιξ τὸ γένος.	Ἐκ τῶν συγ- γραμμάτων του σώζεται μία γραμ- ματικὴ, καὶ ἐν ἄλλο πονημάτιον.	
53 Λύλος Πέριος Φλῆκος	Ἐγεννήθη εἰς τὴν Ἰταλίαν περὶ τὰ 34, καὶ ἀπέ- θανε περὶ τὰ 62, ἐπὶ Νέρωνος.	Ἐκ τῶν συγ- γραμμάτων του σώζονται σάτυ- ραί τινες.	Αὗται αἱ σά- τυραι ἤθελαν εἴ- σθαι καλῆτεραι ἐὰν ἦσαν πλέον εὐκατάληπτοιον.

Όνομα τῶν Συγγραφέων	Βιογραφία τῶν Συγγραφέων	Συγγράμματα αὐτῶν	Κριτικαὶ παρατηρήσεις
54 Λούκιος Λάνιος Σένεκας.	Ἐγεννήθη ἐν Κορδύβη ἀλλὰ διέτριψε τὸν πλει- ότερον καιρὸν τῆς ζωῆς του ἐν Ῥώ- μῃ, ὅπου περὶ τὰ 65, ἐθανατώθη διὰ προσταγῆς τοῦ Νέρωνος.	Συνέγραψε δι- φορα ἠθικὰ καὶ φιλοσοφικὰ συγ- γράμματα, πολ- λὰ ἐκ τῶν ὁποί- ων σφῆζονται ἀκό- μη τὴν σήμερον. Εὐρίσκονται καὶ δέκα τραγωδίαί ὑπὸ τὸ ὄνομα αὐ- τοῦ, ἀλλὰ τινες ὑποθέτουν συγ- γραφέα αὐτῶν τὸν προειρημένον Σέ- νεκα πατέρα τού- του, ἄλλοι δὲ ἄλ- λον τινὰ καλού- μενον ὡσαύτως Σένεκας.	Ὅλα του τὰ συγγράμματα εἶ- ναι ὠραῖα, ἀλλὰ τὸ ὕψος του εἶναι ὀλίγον ὀγκῶδες. Ὅρα καὶ τὸν Κυν- τιανὸν (Instit. or. Lib. 10. c. i.)
55 Λουκᾶνος.	Ἦτο ἀνεψιὸς τοῦ Σένεκα, γεν- νηθεὶς ἐν Κορδύ- βῃ καὶ ἀνατρα- φείς εἰς Ῥώμην, ὅπου	Συνέγραψε δι- άφορα ποιήματα, ἐξ ὧν τὸ καλῆτε- ρον εἶναι ἡ Φαρ- σαλία, εἰς τὸ ὁποῖον περιγρά- φει τὸν πόλεμον τοῦ Καίσαρος καὶ Πομπηίου, καὶ τὸ ὁποῖον σφῆ- ζεται μέχρι τοῦ- δε.	Ὁ Λουκᾶνος ἔλαβε πολλοὺς ἐπαινέτας καὶ πολλοὺς κατηγο- ρους, ἀλλὰ καὶ οἱ δεῦτεροι παρέ- βησαν τὰ ὅρια τῆς δικαιοσύνης.

Όνομα τῶν Συγγραφέων	Βιογραφία τῶν Συγγραφέων	Συγγράμματα αὐτῶν	Κριτικαὶ παρατηρήσεις
56 Πετρώνιος Ἀρβιτρος	Οἱ περισσότεροι θέλουν ὅτι ὑπῆρ- χε κατὰ τὴν αὐ- τὴν ἐποχὴν, δη- λαδὴ 60 ἔτη ἀπὸ Χριστοῦ.	Συνέγραψε δια- φόρους σατύρας, ἐκ τῶν ὁποίων σῶζονται τινες μέχρι τοῦδε, εἰς τὰς ὁποίας ὁ Μ. Νόδοι ἐπρόσθεσε καὶ τινὰς ἰδικὰς του, τὰς ὁποίας ἠθέλησε νὰ δια- δώσῃ ὡς ἰδίας τοῦ Πετρωνίου.	Εἰς αὐτὰς ἀνα- γνωρίζεται ἡ μαλθακότης τοῦ Συγγραφέως.
57 Καῖος Πλίνιος, ὁ ἐπὶ οὐρανῶν, ὁ ἐπὶ οὐρανό- μενος Πρε- σβύτερος.	Ἐγεννήθη ἐν Οὐηρῶνι εἰς τὰ 23, ἐπὶ Τιβερίου. ἤκμασεν ἐπὶ Οὐ- εσπεσιανῶν, καὶ ἐτελεύτησεν ἐπὶ Τίτου, ἐν ᾧ ἤρχε- το νὰ παρατηρή- σῃ τὰς φλόγας τοῦ οὐεσίου ὄ- ρους.	Συνέγραψε διά- φορα ἱστορικὰ, ῥη- τορικὰ, καὶ γραμ- ματικὰ πονήμα- τα, ἐκ δὲ τῶν πο- νημάτων του δὲν σῶζεται ἄλλο, εἰ- μὴ μόνον ἡ φυσι- κὴ ἱστορία.	Ἡ φυσικὴ αὐ- τῆς ἱστορίας εἶναι φιλοσοφικωτάτη, ἀλλὰ τὸ ὑφὸς του εἶναι ὀλίγον ξηρόν· ἐκτὸς τούτου πε- ριέχει καὶ τινὰς προλήψεις, ἐλατ- τώματα ἴσως τοῦ χρόνου καθ' ὃν ἔ- γράφη. Πολλοὶ συγγραφεῖς ἐπαι- νοῦν τὸν Πλίνιον, ἐξαιρέτως ὅμως ὁ σοφὸς Βουφών. (Hist. natur T. I.)

Όνομα τῶν Συγγραφέων	Βιογραφία τῶν Συγγραφέων	Συγγράμματα αὐτῶν	Κρητικαὶ παρατηρήσεις
58 Κ. Βαλέριος Φλάκος.	Ἐγεννήθη ἐν τῇ Σέτσε, ἦνθαι ἐπὶ Οὐεσπεσιανοῦ καὶ Τίτου, καὶ ἀπέ- θανεν ἐπὶ Δομε- τιανοῦ περὶ τὰ 88 ἔτη.	Ἐκ τῶν συγ- γραμμάτων του μᾶς ἔμεινε ἐπικόν τι ποιήμα, εἰς τὸ ὁποῖον περι- γράφει τὴν ἐκ- στρατείαν τῶν ἀρ- γοναυτῶν· ἐπει- δὴ ὅμως ἦτο ἀτε- λές, τὸ ἐτελείω- σεν ὁ Βογωνὸς Ἰωάννης Πῖος.	Τινὲς μεγάλως τῶν ἐπαινοῦν, ἐκ τῶν ὁποίων εἶναι καὶ ὁ Κυντιλια- νὸς (Inst. or Lib. 10. c. i.), ἄλλοι δὲ δὲν τὸν νομίζουσιν ἄξιον τοσούτων ἐπαί- νων.
59 Καῖος Ἰούλιος Σωλῖνος.	Ἐξ ἑπὶ Δομε- τιανοῦ, δηλαδὴ κατὰ τὰ 81 καὶ 82· ἡ πατρίστου ἀγνοεῖται.	Σφύζεται ἐν σύγ- γραμμά του ἐπο- νομαζόμενον Πο- λυϊστορικόν, πλου- τισθὲν ἀπὸ ση- μειώσεις ὑπὸ Σαλ- μασίου.	Τὸ σύγγραμμα τοῦτο εἶναι σχε- δὸν ἀντιγραμ- μένον ἀπὸ τοῦ Πλινίου τοῦ πρε- σβυτέρου.
60 Σουλπιτία	Ἐγεννήθη ἐν Ρώμῃ, ἔζη ἐπὶ Δομιτιανοῦ, καὶ ἦτο γυνὴ τοῦ Κα- λέννου.	Συνέγραψε διά- φορα ποιήματα, ἐκ τῶν ὁποίων δὲν σφύζεται, εἰμὴ μόνον μία σάτυρα κατὰ Δομητια- νοῦ.	Ὁ Μαρτιάλης ὁμιλεῖ περὶ αὐ- τῆς μετὰ μεγάλων ἐγκωμίων. (Lib. 10. Epigr. 35.).

*Όνομα τῶν Συγγραφέων.	Βιογραφία τῶν Συγγραφέων.	Συγγράμματα αὐτῶν.	Κριτικαὶ παρτηρήσεις
61 Μάρκος Φάβιος Κυντιλι- ανός.	Τινὲς θέλουν ὅτι ἐγεννήθη ἐν Καλαώρᾳ τῆς Ἰ- σπανίας, ἄλλοι δὲ ἐν Ῥώμῃ. Ἡμα- ζε περὶ τὰ 88, ἐπὶ Δομιτιανοῦ.	Ἐκ τῶν συγ- γραμμάτων του μᾶς ἔμεινε μία ῥητορική. Φέρον- ται προσέτι εἰς ὄνομά του δύο ἄλ- λα συγγράμματα, ἀλλὰ εἶναι ὑποβο- λιμαῖα.	Ἡ ῥητορική τοῦ εἶναι μία τῶν ὠ- ραιωτέων ἀπὸ τὰς ἑσῆς εὐρί- σκονται.
62 Πούβλιος Παπίνιος Στάτιος.	Ἦτο ἐκ Νεα- πόλεως· ἔζη ἐπὶ Δομιτιανοῦ· ἐτε- λεύτησε δὲ κατὰ τὰ 96.	Ἐποίει αὐτο- σχεδίως στίχους· συνέγραψε δὲ καί τινα ποιήματα, ὀλίγα ἐκ τῶν ὁ- ποίων σφύζονται μέχρι τοῦδε, ἐκ- δοθέντα ἐν Παρι- σίῳ κατὰ τὰ 1618.	Ἡθελιν εἶσθαι καλὸς ποιητής, ἐὰν τὸ ὕφος του δὲν ἦτο τόσον ὀγκῶδες.
63 Κ. Σίλιος Ἰταλικός.	Ἐγεννήθη ἐν Ἰταλικῇ· ἀλλ' ἐ- πιδὴ καὶ ἦσαν δύο πόλεις μὲ τὸ αὐτὸ ὄνομα, ἡ μία εἰς τὴν Ἰταλίαν, ἡ ἄλλη εἰς τὴν Ἰσπανίαν, δὲν ἐ- ξεύρομεν ποία ἐκ τῶν δύο εἶναι ἡ πατρίς του. Ἀπέ-	Συνέγραψε ἐν ἐπικὸν ποίημα περὶ τοῦ δευτέ- ρου Πουνικοῦ πο- λέμου, τὸ ὁποῖον σφύζεται μέχρι τοῦδε.	Ὁ Ἰταλικὸς δὲν ἔχει ποσῶς ποιητικὴν φαντα- σίαν.

Ὄνομα τῶν Συγγραφέων	Βιογραφία τῶν Συγγραφέων	Συγγράμματα αὐτῶν	Κριτικαὶ παρατηρήσεις
	θανε δὲ κατὰ τὰ 99, ἐπὶ Τραϊανοῦ.		
64 Μ. Βαλέριος Μαρτιάλης.	Ἐγεννήθη ἐν Βιλβίλνῃ ἐπὶ Δο- μιτιανοῦ, καὶ ἀ- πέθανεν ἐπὶ Τραϊ- ανοῦ κατὰ τὰ 100	Συνέγραψε διά- φορα ἐπιγράμμα- τα, τὰ ὅποια σώ- ζονται μέχρι τοῦδε	Ὁ Μαρτιάλης εἶναι καλὸς καὶ ἀστεῖος ποιητής, ἀλλ' αἰσχρολόγος.
65 Μαῦρος Τερεντιανός.	Ἦτο Καρχηδό- νιος· ἀναφέρεται δὲ εἰς τὴν αὐτὴν ἐποχὴν.	Σφύζεται ἐν ὡ- ραῖον ποιημάτων του.	Ἐπαινοῦν αὐ- τὸν ὁ Ἅγ. Αὐγου- στῖνος, ὁ Ἡννόδιος καὶ ὁ Βικτωρίνος.
66 Κ. Κορνή- λιος Τάκιτος.	Ἐγεννήθη ἐν Ῥώμῃ· ἦνθει ἐπὶ Οὐεσπεσιανοῦ, Τίτου, Δομιτια- νοῦ καὶ Νέρβα· ἀπέθανε δὲ ἐπὶ Τραϊανοῦ.	Συνέγραψε τὴν ἱστορίαν τῶν τῆς Ῥώμης Αὐτοκρα- τόρων, ἐκ τῆς ὁποίας σφύζονται λείψανά τινα. Τὰ χρονικὰ, ἱστορίαν τὴν ὁποίαν οὕτως, ἐπωνόμασε· τὸν βίον τοῦ πενθε- ροῦ τοῦ Ἀγρικόλα, καὶ ἐν πόνημα περὶ τῶν ἐθνῶν τῶν ἀρχαίων Γερ- μανῶν. Ἐκ τῶν χρονικῶν ἐχάθη- σαν μερικὰ βι-	Ὁ Τάκιτος εἶ- ναι εἰς τῶν σοφω- τέρων ἱστορικῶν, καὶ τῶν βαθυτέ- ρων πολιτικῶν, ἀλλὰ τὸ ὕφος του εἶναι ὀλίγον ξη- ρόν.

*Ονομα τῶν Συγγραφέων	Βιογραφία τῶν Συγγραφέων	Συγγράμματα αὐτῶν	Κριτικαὶ παρατηρήσεις
		ἑλία, τὰ δὲ λοι- πὰ δύο πονήμα- τα σφύζονται σφα.	
67 Κ. Πλίνιος Καικίλιος Σεκουῦνδος ἢ γεώτερος.	Ἐγεννήθη ἐν Κώμῃ, κατὰ τὰ 62, καὶ ἀπέθα- νεν ἐπὶ Τραϊανοῦ περὶ τὰ 116. Ἦτο ἀνεψιὸς τοῦ πρεσβυτέρου Πλι- νίου, καὶ οἰκια- κὸς τοῦ Αὐτοκρά- τορος Τραϊανοῦ.	Συνέγραψεν ἐπι- τολάς τινας, καὶ τὸν πανηγυρι- κὸν τοῦ Τραϊανοῦ, τὰ ὅποια σφύζον- ται μέχρι τῆς σήμερον.	Ὁ Πλίνιος εἶ- ναι καλὸς καὶ χρησιμοποιήτης συγ- γραφεὺς, καὶ κα- τὰ τὸ ὕψος ὑπερ- βαίνει τοὺς συγ- χρόνους του.
68 Κ. Τραγκυ- ῖλος Σουετώνιος.	Ἐγεννήθη ἐν Ῥώμῃ, ἤμαρ ἐπὶ Τραϊανοῦ, καὶ ἀπέθανεν ἐπὶ Ἀ- δριανοῦ κατὰ τὰ 120.	Συνέγραψε διά- φορα συγγράμ- ματα, ἐκ τῶν ὁποίων μᾶς ἔμει- ναν οἱ βίοι τῶν δώδεκα πρώτων Καισάρων, καὶ τινα λείψανα ἐνδὸς πονήματος περὶ τῶν ἐπισημοτέ- ρων Γραμματι- κῶν καὶ Ρητόρων.	Ὁμιλοῦν περὶ αὐτοῦ μετ' ἀρχαι- στῶν ἐπαίνων ὅτε Ἀγ. Ἱερώνυμος (Apud. Voss. de Hist. Lat. lib. 1. cap. 31.) καὶ Firmo, cap. 1 et in Probo cap 2.).

Όνομα τῶν Συγγραφέων	Βιογραφία τῶν Συγγραφέων	Συγγράμματα αὐτῶν	Κριτικαὶ παρατηρήσεις.
69 Δέκιμος Ίούνης Ίουβενάλης.	Ἐγεννήθη ἐν Ἀκουίνῳ· ἦνθει ἐπὶ Δομιτιανοῦ, καὶ ἀπέθανεν ἐπὶ Ἀδριανοῦ μετὰ τὰ 120.	Συνέγραψε τινὰς σατύρας, δέκα ἐξ τῶν ὁποίων σφύ- ζονται μέχρι τοῦ- δε· τινὲς δὲ θέ- λουν, ὅτι ἡ δεκάτη ἐκτὴ εἶναι νόθος.	Ὁ Ίουβενάλης εἶναι ἄριστος σα- τυρικός, καὶ τὸ ὑφός του καθαρὸν καὶ εὐκατάλη- πτον.
70 Λ. Ἄννιος Φῶρος.	Ἦτο Ἰσπανὸς τὸ γένος καὶ ἤκ- μαζεν ἐπὶ Ἀδρια- νοῦ.	Συνέγραψεν ἐπι- τομὴν τῆς Ῥωμαί- κῃς ἱστορίας, ἣτις σφύζεται μέχρι τῆς σήμερον.	Τὸ ὑφός του δὲν κακίζεται, ἀλλ' εἶναι ὀλίγον ἐπι- τηδευμένον.
71 Ίούλιος Ὁβσεκουέν- τιος.	Κατὰ τὴν αὐ- τὴν ἐποχὴν ἀνα- φέρεται καὶ ὁ Ίού- λιος.	Συνέγραψε ἐν πόνημα περὶ Τε- ραστίων, τοῦ ὁ- ποίου σφύζονται λείψανά τινα, σχο- λιασθέντα ὑπὸ Κορράδου Λυκο- σθένους.	Τὸ ὑφός του εἶναι καθαρὸν καὶ ἄρκετὰ γλαφυρόν.
72 Ίουστίνος ἢ Τουστίνος.	Ἦκμαζεν ἐπὶ Ἀντωνίου κατὰ τὰ 150. ἡ δὲ πατρίς του ἀγνο- εῖτο.	Συνέταξεν ἐπι- τομὴν τῆς γενι- κῆς ἱστορίας τοῦ Δρόγου Πομπηΐ- ου, ἣτις σφύζεται μέχρι τοῦδε.	Τὸ ὑφός του εἶναι ἄρκετὰ κα- λόν, πλὴν ἔχει τι- νὰ σφάλματα χρο- νολογικὰ, καὶ ἐνί- στε ἀναφέρει καὶ ψευδεῖς διηγήσεις.

Ὄνομα τῶν Συγγραφέων	Βιογραφία τῶν Συγγραφέων	Συγγράμματα αὐτῶν	Κριτικαὶ παρατηρήσεις
37 Μ. Κορνή- λιος Φροντόνης.	Ἰεγεννήθη ἐν Κορῇ τῆς Λι- βύας, ἤνθει ἐπὶ τὰ Ἀντωνίου, καὶ ἐκ τῶν ὁποίων ἐστὶ στάθῃ διδάσκα- λος τῶν Αὐτο- κρατόρων Μάρ- κου Αὐρηλίου καὶ Α· Οὐήρευ.	Συνέγραψε διά- φορα πονήματα, περισσότερα ὅποιων εὐρέθησαν νεωστὶ ἐκ τῆς ἀμβροσιανῆς βιβλιοθή- κῃς ὑπὸ Α. Μαΐου καὶ ἐξεδόθησαν τῇ αὐτοῦ ἐπισα- σίᾳ.	Εἶναι καλὸς Συγγραφεὺς, ἀλ- λὰ τὸ ὕφος του εἶναι ὀλίγον τι σχυλαστικόν.
74 Μάρκος-Αὐ- ρήλιος. Ἀντωνῖνος.	Ἐστάθῃ Αὐτο- κράτωρ τῶν Ῥω- μαίων, ἐγεννήθη δὲ περὶ τὰ 120, καὶ ἀπέθανε κατὰ τὰ 180.	Συνέγραψε τὴν βιογραφίαν του, ἥτις σφύζεται μέ- χρι τῆς σήμερον. Vita graeco Latina à Jo. Ha- dsono, in 8. O- xonni 1704.	Τὸ σύγγραμμα τοῦτο εἶναι πολ- λὰ ἡθικόν.
75 Αὐλος Γελλίος ἢ Ἀγέλλιος.	Ἦτο ἐκ Ῥώμης· ἀπέθανεν ἐπὶ Μάρκου Αὐρηλίου περὶ τὰ 165.	Συνέγραψεν ἐν πύρροναι ἐπιγρα- φόμενον αἱ Ἀττι- καὶ Νύκτες, διότι τὸ συνέγραψεν εἰς τὰς Ἀθήνας κατὰ τὰς μακρὰς τοῦ χειμῶνος νύκτας. εἰς αὐτὸ δὲ διη- γεῖται διάφορα	Ὁ Ἀγ. Αὐγου- στῖνος εἰς τὸ σύγ- γραμμά του. Πό- λις τοῦ Θεοῦ, ἐ- παινεῖ τὸ ὕφος τοῦ Γελλίου.

Ὄνομα τῶν Συγγραφέων.	Βιογραφία τῶν Συγγραφέων.	Συγγράμματα αὐτῶν.	Κριτικαὶ παρατηρήσεις.
		ἱστορικὰ καὶ πε- ρίεργα πράγματα.	
76 Δούκιος Ἀπουλείος.	Ἐγεννήθη ἐν Μα- δαύρη τῆς Ἀφρι- κῆς· ἔζη ἐπὶ Μάρ- κου Αὐρηλίου κα- τὰ τὰ 170.	Συνέγραψε διά- φορα συγγράμ- ματα, ἐκ τῶν ὁ- ποιῶν τὸ ὠραιό- τερον εἶναι ἡ Με- ταμόρφωσις ἤτοι ὁ χρυσοῦς Ὄνος.	Τὸ ὕφος του εἶ- ναι ὀλίγον ἐπιτη- δευμένον, καὶ ἐνί- στε μεταχειρίζε- ται λέξεις βαρβά- ρους καὶ κακοφώ- νους.
77 Κ. Σερένος Σαμωνικός.	Ἦτον Ἰσπανὸς τὸ γένος· ἐφονεύ- θη δὲ ἐν Ῥώμῃ περὶ τὰ 215, διὰ διαταγῆς τοῦ τό- τε Αὐτοκράτορος Καρακάλλα.	Συνέγραψε δι- άφορα συγγράμ- ματα, ἐξ ὧν σφί- ζεται ἐν περὶ Ἰα- τρικῆς ποιημά- τιον.	Δὲν ἔχει ποιη- τικὸν πνεῦμα, καὶ τὸ ὕφος του δὲν εἶναι τόσον γλα- φυρόν.
78 Μινούτιος Φηλιξ.	Ἐγεννήθη εἰς τὴν Ἀφρικὴν, ἀλ- λὰ διέτριψεν ἰκα- νὸν καιρὸν εἰς τὴν Ῥώμην· ἀπέθανε δὲ ἐπὶ Ἀλεξάν- δρου Σεβήρου κα- τὰ τὰ 235. Οὗ- τος εἶναι μεταξὺ τῶν Λατίνων ὁ	Συνέγραψε διά- λογόν τινα, ἐπι- γραφόμενον ὁ Ὀκ- τάβιος, εἰς τὸν ὁποῖον ἀναιρεῖ τὴν δόξαν τῶν ἐθνι- κῶν, καὶ ἀποδει- κνύει τὴν ἀληθει- αν τῆς χριστιανι- κῆς θρησκείας.	Τὸ ὕφος του εἶ- ναι καθαρὸν, καὶ γλαφυρόν.

Ὄνομα τῶν Συγγραφέων	Βιογραφία τῶν Συγγραφέων	Συγγράμματα αὐτῶν	Κριτικαὶ παρατηρήσεις
	πρῶτος χριστιανὸς συγγραφεύς.		
79 Κησωρῶνος.	Ἦνθει κατὰ τὰ 238, ἐπὶ Γορδιανοῦ τρίτου, ἡ δὲ πατρίς του ἀγνοεῖται.	Συνέγραψε πο- νημάτιόν τι περὶ τῆς Ἀνθρωπίνης Ἀρχῆς.	Τὸ ὕφος του εἶ- ναι τραχὺ καὶ ἡ- μελημένον.
80 Κύριος ἦτοι Κούριος Φορτουνα- τος.	Ἦτο Ἀφρικανὸς τὸ γένος, καὶ ἔζη ἐπὶ Γορδιανοῦ καὶ φιλίππου περὶ τὰ 240.	Σφύζονται τρία αὐτοῦ βιβλία πε- ρι Ῥητορικῆς τέ- χνης.	Τὸ πόνημα τοῦ- το περιέχει ἐν συ- νόψει τοὺς ἀναγκαι- οτέρους κανό- νας, καὶ τὸ ὕφος του δύναται νὰ νομισθῇ καλόν.
81 Κυῖντος Σεπτίμιος Τερτουλλι- ανός.	Ὁ Τερτουλλιανὸς ἐκ Καρχηδόνος ἔγεινε χριστιανὸς καὶ ἐχειροτονήθη ἱερεὺς, πλὴν ὑπέπεσεν εἰς τινὰς αἱρέσεις. Ἀπέθανε δὲ περὶ τὰ 245, ἐπὶ Γορδιανοῦ τρίτου	Συνέγραψε διά- φορα πονήματα, μεταξὺ τῶν ὁποί- ων θαυμάζεται ἡ Ἀπολογία του.	Τὸ ὕφος του εἶ- ναι ὀλίγον δυσνό- ητον.

Όνομα τῶν Συγγραφέων	Βιογραφία τῶν Συγγραφέων	Συγγράμματα αὐτῶν	Κρητικά παρατηρήσεις
82 Α. Τάσκιος Καικίλιος Κυπριανός.	Ὁ Ἅγιος Κυ- πριανὸς ἐκ Καρ- χηδόνης ἐστάθη ἐπίσκοπος τῆς πατρίδος του, καὶ ἐμαρτύρησε περὶ τὰ 258, ἐπὶ Οὐ- αλλεριανοῦ.	Σφύζονται δι- άφορα σοφὰ συγ- γράμματα του.	
83 Μάρκος Αὐρήλιος Νεμεσιανός.	Ἐξῆς περὶ τὰ 280, ἐπὶ Κάρου Καρίνου, καὶ Νου- μεριανοῦ ἐγεννή- θη δὲ ἐν Καρχη- δόνι.	Συνέγραψε διά- φορα ποιήματα, ἐξ ὧν ἓν εἶναι τὸ περὶ κυνηγίου, κα- τέσσαρα εἰδυλ- λια.	Δὲν ἔχει πολὺ ποιητικὸν πνεῦμα, πλὴν τὸ ὑφός του εἶναι καθαρὸν καὶ γλαφυρόν.
84 Γίτος Ἰούλιος Καλπούρ- νιος.	Ἐγεννήθη ἐν Σικελίᾳ· ἔζη δὲ κατὰ τοὺς αὐτοὺς χρόνους.	Μᾶς ἔμειναν ἐπτὰ ὥραϊα εἰ- δυλλια.	
85 Κλαύδιος Μαμερτίνος.	Ἦτο Γάλλος τὸ γένος, καὶ ἦκμα- σε κατὰ τὰ 292, ἐπὶ Διοκλητιανοῦ, καὶ Μεξιμιανοῦ.	Σφύζονται δύο ῥητορικοὶ λόγοι του.	Ἦτο εἰς τῶν καλητέρων τοῦ καιροῦ του ῥητό- ρων.

Ὄνομα τῶν Συγγραφέων.	Βιογραφία τῶν Συγγραφέων.	Συγγράμματα αὐτῶν.	Κριτικαὶ παρατηρήσεις
86 Ἀρνόβιος.	Ἦτο Ἀφρικανὸς τὸ γένος. Ἀπέθανε κατὰ τὰ 298, ἐπὶ Διοκλητιανοῦ, καὶ ἐστάθη διδάσκαλος τοῦ περιφήμου Λαταντίου.	Σφύζεται τὸ κατὰ ἐθνικῶν σύγγραμμά του.	Τὸ σύγγραμμα τοῦτο εἶναι πολὺ σοφὸν, καὶ κάλλιστα γραμμένον.
87 Εὐμένιος.	Ἦτο Γάλλος τὸ γένος· ἦνθε δὲ περὶ τὰ 300.	Ὑπάρχουν πανηγυρικοὶ τινες αὐτοῦ λόγοι.	
88 Αἴλιος. Σπαρτιανὸς.	Ἐκτὸς τοῦ Οὐοπίσκου, ὅστις ἦτο Συρακούσιος, ὅλων τῶν ἄλλων ἀγνοεῖται ἢ πατρίς. Ηκμαζε δὲ περὶ τὰ 300.	Αὐτοὶ ὅλοι ὁμοῦ συνέγραψαν τὴν ἱστορίαν τῶν Σεβαστῶν, εἰς τὴν ὁποίαν περιέχονται αἱ βίαι τῶν Αὐτοκρατόρων, ἀπὸ Ἀδριανοῦ ἕως Καρίνου καὶ Νουμεριανοῦ.	Ἡ ἱστορία αὕτη δὲν ὑπολήπτεται, εἰμὴ μόνον διὰ τὴν ἀρχαιότητά της.
89 Ἰούλιος Καπιτωλί- νος			
90 Αἴλιος Λαμπρίδιος.			
91 Βουλκάδιος Γαλλικανός.			

Ὄνομα τῶν Συγγραφέων	Βιογραφία τῶν Συγγραφέων	Συγγράμματα αὐτῶν	Κριτικαὶ παρατηρήσεις
-------------------------	-----------------------------	----------------------	--------------------------

92

Τρεβέλχος
Πολιόνης

93

Φλάβιος
Οὐσιπίσκος.

ΕΠΟΧΗ ΤΕΤΑΡΤΗ.

Ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τοῦ τετάρτου ἀπὸ Χριστοῦ αἰῶνος ἕως εἰς
τὸ τέλος τοῦ ὁγδόου.

Κατὰ ταύτην τὴν ἐποχὴν ἐξέλιπεν ἡ Λατινικὴ φιλολογία, τὸ
ὁποῖον ἐπιτάχυνεν ἴσως ἡ μετακόμισις τῶν Αὐτοκρατόρων εἰς
Κωνσταντινούπολιν, καὶ ἡ ἐπέμβασις τῶν βαρβάρων εἰς τὴν
Ἰταλίαν.

94 Καλκίδιος.	Ἡκμάζει περὶ τὰ 320, ἐπὶ Κωνσταντίνου· ἡ πατρίς του ἀγνο- εῖται.	Μετέφρασεν ἐκ τοῦ Ἑλληνικοῦ τὸν Θύμειον τοῦ Πλάτωνος, λαμ- πρύνας αὐτὸν μὲ σοφὰς ὑποσημει- ώσεις.	Ἡ μετάφρασις αὕτη εἶναι ἀρκετὰ καλὴ.
------------------	--	---	--

Ὄνομα τῶν Συγγραφέων	Βιογραφία τῶν Συγγραφέων	Συγγράμματα αὐτῶν	Κριτικαὶ παρατηρήσεις
95 Α. Καικί- λιος. Λαττάντιος.	Ἐγεννήθη ἐν Φέρμψ τῆς Ἰτα- λίας, ἤκμασεν ἐπὶ Κωνσταντί- νου, τοῦ Γίου τοῦ ὁποίου ἐς ἄθλη διδάσκαλος, καὶ ἀπέθανε μετὰ τὰ 320.	Ἐκτῶν συγγραμ- μάτων του σώ- ζονται τὸ περὶ τῶν Θεῶν Δια- τάξεων, περὶ Θα- νάτων τῶν Κα- ταδικωτῶν, Περὶ τῆς τοῦ Θεοῦ ὁρ- γῆς, Τὸ Θεῖον Πόνημα καὶ τινὰ λείψανα τῆς ἐπι- τομῆς τῶν Δια- τάξεων καὶ τῆς Δευτέρας Παρου- σίας.	Ὁ Λαττάντιος εἶναι ὁ πλέον εὐ- γλωττος τῶν Θε- οφόρων Πατέρων, ὅθεν ἐπωνομάσθη ὁ Χριστιανὸς Κι- κέρων, καὶ ὁ Ἁγ. Ἱερώνυμος τὸν ὀ- νομάζει ποταμὸν τῆς Κικερωνικῆς εὐγλωττίας (Epist ad paulinum 58. edit. Veron. 1734.)
96 Ἰοβένκιος.	Ἐζή κατὰ τὰ 330, ἐπὶ Κων- σταντίνου, ἦτον ιερεὺς Ἰσπανὸς δὲ τὸ γένος.	Συνέγραψε διὰ στίχων τὴν εὐαγ- γελικὴν ἱστορίαν, δηλαδὴ τὸν βίον τοῦ Ἰησοῦ Χρι- στοῦ, ἣτις σφίζε- ται μέχρι τοῦδε.	Αὐτὸ τὸ σύγ- γραμμα ἔχει μᾶλ- λον ἱστορικὴν, παρὰ ποιητικὴν μορφήν.
97 Ναζάριος.	Εἰς τὴν αὐτὴν ἐποχὴν ἀναφέρε- ται καὶ ὁ Ναζά- ριος.	Μᾶς ἔμειναν δύο πανηγυρικοί του λόγοι.	Ὁμιλοῦν περὶ αὐτοῦ ὁ Ἁγ. Ἱε- ρώνυμος, καὶ ὁ ποιητὴς Δύσωνιος (Epigr 204.)

Όνομα τῶν Συγγραφέων	Βιογραφία τῶν Συγγραφέων	Συγγράμματα αὐτῶν	Κριτικαὶ παρατηρήσεις.
98 Ιούλιος Φιρμικός Ματέρνος.	Ἡκμαζε περὶ τὰ 340, καὶ ἦτο ἐκ Σικελίας.	Σώζεται ἐν σύγγραμμά του ὑ- περτῆς χριστιανι- κῆς πίστεως, καὶ ἐν ἄλλο περὶ ἄστρο- λογίας, τὸ ὁποῖον νομίζεται ὑποβο- λιμαῖον.	
99 Αἴλιος Δονάτος.	Ἐγεννήθη ἐν Ῥώμῃ, ἥκμαζε περὶ τὰ 350, καὶ ἐστάθη διδάσκα- λος τοῦ Ἀγ. Ιε- ρωνύμου.	Συνέγραφε μίαν Γραμματικὴν, καὶ εἶναι πολλὰ ὠφέ- λιμα εἰς τοὺς ἀρχαρίους. Ἦν φιλολογικὰ σχόλια, τὰ ὁποῖα σφύζονται μέχρι τῆς σήμερον.	
100 Κλαύδιος Μαμερτί- νος.	Ἡκμαζε περὶ τὰ 362, ἐπὶ Ἰουλιαν- οῦ τοῦ ἀποστά- του, ἡ δὲ πατρίς του ἀγνοεῖται.	Σώζεται ἐν πα- νηγυρικόν αὐτοῦ λογίδριον.	Ὅμιλεῖ περὶ αὐτοῦ ὁ Ἀμμια- νὸς Μαρκελλῖνος. (Lib. 21. cap. 8, et alib.)
101 [Σηήστος Αὐρήλιος Βίκτωρ.	Ἡκμαζεν ἐπὶ Ἰουλιανοῦ, καὶ ἱστορικὴ ἐπιτομὴ νομίζεται Ἀφρι- κᾶν ἀνὸς τὸ γένος.	Σώζεται μία καὶ οἱ βίοι τῶν ἐκλάμπρων τῆς Ῥώμης Ἀνδρῶν. τῶν βίων τινῶν Αὐτοκρατόρων,	

Όνομα τῶν Συγγραφέων	Βιογραφία τῶν Συγγραφέων	Συγγράμματα αὐτῶν	Κριτικαὶ παρατηρήσεις
102 Εὐτρόπιος.	Κατὰ τὴν αὐ- τὴν ἐποχὴν ἔζη καὶ ὁ Ἰταλὸς Εὐ- τρόπιος.	Συνέγραψεν ἐν συνόψει τὴν ἱστο- ρίαν τῆς Ῥώμης, ἀπὸ κτίσεως αὐ- τῆς μέχρι τῆς ὁ- μοῦς ἀρκετὴν ὑ- αὐτοκρατορίας τοῦ Αὐτοκράτορος Βα- λεντίου.	Μ' ὅλον ὅτι τὸ ῦφος τοῦ εἶναι σκληρὸν καὶ ἡμε- λημένον, χαίρει διὰ τὴν φιλαλήθειάν του.
103 Ἀγ. Ἰλάριος.	Ἦτο Γάλλος τὸ γένος· ἐστάθη ἐ- πίσκοπος καὶ ἀ- πέθανε κατὰ τὰ 367.	Σῶζονται διά- φορα συγγράμ- ματά του, μεταξὺ τῶν ὁποίων ὑπε- ρέχει τὸ περὶ τρι- άδος.	Τὸ ῦφος τοῦ εἶναι εὐάρεστον καὶ γλαφυρὸν, τὸ ὅποιον ἐπαινεῖ ὁ Ἀγ. Ἰερώνυμος. (Epist. ad pau- linum 58.).
104 Ἀγ. Ὀκτά- τος.	Ἦτον Ἀφρικα- νὸς τὸ γένος· ἐ- στάθη Ἐπίσκοπος Μιλεβίου, καὶ ἀ- πέθανε περὶ τὰ 368.	Συνέγραψεν ἐν πόνημα ὑπὲρ πί- στεως κατὰ Περ- μενιανσοῦ Ἐπισκό- που Καρχηδόνας.	
105 Ἀγ. Ζενόνης.	Ἐγεννήθη ἐν Καισαρίᾳ τῆς Μαυριτανίας· ἐ- στάθη Ἐπίσκοπος τῆς Οὐρηρῶνος, ἀκμάσας περὶ τὰ 370.	Συνέγραψεν ἐν- νενηκοντα τρία ἱερὰ πονήματα, τὰ ὁποῖα σῶζον- ται μέχρι τοῦδε.	Τὸ ῦφος τοῦ εἶναι γλαφυρὸν καὶ ὁ Ἀγ. Ἀμβρόσιος τὸν ἐπαινεῖ ἀρκε- τὰ εἰς μίαν του ἐπιστολήν.

Όνομα τῶν Συγγραφέων	Βιογραφία τῶν Συγγραφέων	Συγγράμματα αὐτῶν	Κριτικαὶ παρατηρήσεις
106 Φάβιος Μάριος Βικτωρίνος.	Ἦτον Ἀφρικανὸς τὸ γένος, διέ- τρίψεν ἀρκετὸν καιρὸν ἐν Ῥώμῃ μετερχόμενος τὸ διδασκαλικὸν ἐ- πάγγελμα, καὶ ἀπέθανεν εἰς τὰ 370.	Συνέγραψεν διά- φορα ἱερὰ, καὶ κοσμικὰ πονήμα- τα, τινὰ ἐκ τῶν ὁποίων σφύζονται μέχρι τοῦδε.	Τὸ ὕψος του εἶναι σφυγνὸν καὶ κακόφωνον.
107 Λουκίφερος.	Ἐστάθη Ἐπίσκο- πος ἐν Καλαρίδι τῆς Σαρδινίας, ἀποθανὼν κατὰ τὰ 371.	Σφύζονται διά- φορα αὐτοῦ πονή- ματα.	
108. Ἀγ. φιλά- στριος.	Ἐξῆ κατὰ τὰ 380, ἐγγεννήθη εἰς τὴν Ἰταλίαν, καὶ ἐστάθη ἐπί- σκοπος τῆς Βρι- ξίας.	Σφύζεται ἐν αὐτοῦ σύγγραμ- μα, ἐπιγραφόμε- νον ἱστορία τῶν παλαιῶν αἱρέσε- ων.	Ἡ ἱστορία αὕτη εἶναι ἀξία ἀνα- γνώσεως, μ' ὅλον ὅτι τὸ ὕψος τῆς δὲν εἶναι τόσον γλαφυρόν.
109 Ἀμμιανὸς Μαρκελλί- νος.	Ἐγγενήθη εἰς τὴν Ἀντιόχειαν μετῆρχετο τὴν στρατιωτικὴν τέ- χνην· διέτριψεν ικανὸν καιρὸν ἐν Ῥώμῃ, καὶ ἀπέ- θανεν εἰς τὰ 380.	Συνέγραψεν ἱ- στορίαν τινα ἀπὸ Νέρβα ἕως εἰς τὸν θάνατον τοῦ Βαλεντίου, τὸ πε- ρισσότερον δὲ αὐτῆς μέρος σώ- ζεται μέχρι τοῦδε.	Εἶναι φιλαλή- θης καὶ ἀμερό- πτος, ἀλλὰ τὸ ὕψος του εἶναι τραχὺ βάρβαρον, καὶ ἀηδές·

Ὄνομα τῶν Συγγραφέων	Βιογραφία τῶν Συγγραφέων	Συγγράμματα αὐτῶν	Κριτικαὶ παρατηρήσεις
110 Ἀγ. Δάμα- σος.	Ἦτον Ἰσπανὸς· τὸ γένος, ἐστάθη Ἀρχιερεὺς τῆς Ῥώμης, καὶ ἀπέ- θανε κατὰ τὰ 384 ἐπὶ βαλεντινια- νοῦ.	Συνέγραψε διά- φορα πονήματα, τὰ ὅποια σώζον- ται ἀκόμη τὴν σήμερον.	Τὰ πονήματα ταῦτα εἶναι καλὰ διὰ τὴν εὐσέβειάν των.
111 Φλάβιος Βεγέτιος Ῥενάτος.	ἤκμαζε περὶ τὰ 385, τινὲς τὸν νομίζουσιν ἐκ Κωνσταντινουπό- λεως, ἄλλοι δὲ ἐκ Ῥώμης.	Συνέγραψεν ἓν πονημα περὶ πο- λεμικῆς τέχνης.	Τὸ ὕψος τοῦ εἶναι ἀνώτερον τῆς ἐποχῆς τοῦ
112 Λατίνος Πακάτος Δρεπάνιος.	Κατὰ τὰ 388, ἀναφέρεται καὶ ὁ Γάλλος Πακάτος.	Σώζεται εἰς Πανηγυρικὸς αὐ- τοῦ λόγος πρὸς Θεοδόσιον τὸν μέγαν.	
113 Σήκστος Ῥούφος.	Ἐγεννήθη ἐν Ῥώμῃ, καὶ ἀνα- φέρεται κατὰ τὰ 390.	Σώζεται μία αὐτοῦ ἐπιτομὴ τῆς Ῥωμαϊκῆς ἱστορίας.	

Ὄνομα τῶν Συγγραφέων.	Βιογραφία τῶν Συγγραφέων.	Συγγράμματα αὐτῶν.	Κριτικαὶ παρατηρήσεις.
114 Πούβλιος Βίκτωρ.	Ἀναφέρεται κα- τὰ τὴν αὐτὴν ἐποχὴν, καὶ νομί- ζεται Ῥωμαῖος τὸ γένος.	Μᾶς ἔμεινεν ἐν ἱστορικὸν αὐτοῦ πόνημα.	
115 Παλλάδιος Ῥουτίλλιος Ταῦρος Ἀμιλιανός.	Τινὲς τὸν νο- μίζουν Ῥωμαῖον, ἄλλοι δὲ Γάλλον ἔζη κατὰ τὰ 390.	Συνέγραψεν ἐν πόνημα περὶ γε- ωργικῆς.	Τὸ πόνημα τοῦ- το εἶναι ἄξιον ἀ- ναγνώσεως.
116 Κ. Αὐρηλιος Σίμακος.	Ἦτο Ῥωμαῖος ἀκμάσας περὶ τὰ 392, ἐπὶ Θεοδο- σίου τοῦ Μεγά- λου.	Συνέγραψε τι- νὰς ἐπιστολάς, καὶ λόγους τινὰς ῥητορικοὺς, ἐξ ὧν εὐρέθησαν ἐσχά- τως τινὰ ἀποσ- πάσματα ὑπὸ Ἀγγ. Μαΐου.	Οἱ σύγχρονοὶ του τὸν ἐγκωμιάζουν τὰ μέγιστα, ἀλλὰ δὲν εἶναι ἄξια τὰ συγγράμματά του τόσούτων ἐγκω- μίων.
117 Δέκιμος Μάγνος Αὐσώνιος.	Ἐγεννήθη ἐν Βορδιγγάλλῃ, ἐ- στάθη διδάσκα- λος τοῦ Αὐτοκρά- τορος Γρατιανοῦ, καὶ ἀπέθανε κατὰ τὰ 393, ἐπὶ Θεοδο- σίου τοῦ μεγάλου.	Συνέγραψε διὰ- φορα ποιήματα, ἐξ ὧν σώζονται τινὰ ἐπιγράμμα- τα, καὶ ἄλλα ποι- ήματα.	Τὸ ὕφος του εἶναι ἀρκετὰ κα- λὸν, ἀλλ' εἶναι ολίγον αἰσχρολό- γος.

Ὄνομα τῶν Συγγραφέων	Βιογραφία τῶν Συγγραφέων	Συγγράμματα αὐτῶν	Κριτικαὶ παρατηρήσεις.
118 Αὐρήλιος Κλήμης Προυδέντιος	Ἐγεννήθη ἐν Ταύραγωνι τῆς Ἰσπανίας, καὶ ἔζη ἐπὶ Θεοδοσίου κατὰ τὰ 394.	Συνέγραψε δια- φόρους στίχους περὶ ἱερῶν ἀντι- κειμένων.	
119 Πρόβη Φαλτρονία ἢ Φαλκω- νία.	Ἐγεννήθη ἐν Ῥώμῃ ἐπὶ Ὀνω- ρίου κατὰ τὰ 396.	Συνέγραψε δύο ποιήματα, ἐξ ὧν τὸ ἓν σώζεται μέχρι τοῦδε.	
120 Φλάβιος Σωσίπα- τρος Καρίσιος	Κατὰ τὴν αὐ- τὴν ἐποχὴν ἀνα- φέρεται καὶ ὁ Σωσίπατρος ἐκ Νεαπόλεως.	Σώζεται μία Γραμματικὴ του.	
121 Αὐρήλιος Βίκτωρ ὁ Νεώτερος.	Ἀναφέρεται κα- τὰ τὴν αὐτὴν ἐ- ποχὴν, ἡ δὲ πα- τρίς του ἀγνοεῖ- ται.	Ἐκ τῶν συγ- γραμμάτων του σώζεται μία ἐπι- τομὴ τῆς βιο- γραφίας τῶν Κεσ- σάρων, καὶ ἓν πρόνημα περὶ τῆς τῶν Ῥωμαίων Ἀρχῆς.	

Ὄνομα τοῦ Συγγραφέως	Βιογραφία τῶν Συγγραφέων	Συγγράμματα αὐτῶν	Κριτικαὶ παρατηρήσεις
122 Ἀγ. Ἀμβρόσιος.	Ἦκμαζεν ἐπὶ Θεοδοσίου· ἐστάθη πρότερον διοικητῆς καὶ μετὰ ταῦτα Ἐπίσκοπος τῶν Μεδιολάνων, ἀπέθανε δὲ ἐπὶ Ὀνωρίου περὶ τὰ 397.	Συνέγραψε διάφορα σοφὰ συγγράμματα, τὰ ὅποια σφύζονται μέχρι τοῦδε.	Τὸ ὕφος τοῦ εἶναι γλαφυρὸν, εὐφραδές, καὶ ἀνώτερον τῆς ἐποχῆς καθ' ἣν συνέγραψεν.
123 Νόνιος Μάρκελλος.	Ἐγεννήθη ἐν Τιβούρῃ καὶ ἀναφέρεται κατὰ τὴν αὐτὴν ἐποχὴν.	Σφύζεται ἐν γραμματικὸν πόνημά του.	
124 Σηκστός. Πομπήιος Φαῖστος.	Κατὰ τὴν αὐτὴν ἐποχὴν ὑπῆρχεν καὶ ὁ Σηκστός.	Σφύζεται ἐν περὶ Λατινικῆς γλώσσης φιλοπότημά του.	Αὐτὸ τὸ φιλοπότημα εἶναι ἄξιον ἀναγνώσεως.
125 Κλαύδιος Κλαυδιάνος.	Ἐγεννήθη εἰς τὴν Αἴγυπτον, ἀκμάσας ἐπὶ Ἀρκαδίου καὶ Ὀνωρίου κατὰ τὰ 400.	Συνέγραψε διάφορα ποιήματα, μέρος ἐκ τῶν ὁποίων σφύζεται μέχρι τοῦδε.	Τὸ ὕφος τοῦ εἶναι ὀλίγον ὀγκῶδες,

Ὄνομα τῶν Συγγραφέων.	Βιογραφία τῶν Συγγραφέων.	Συγγράμματα αὐτῶν.	Κριτικαὶ παρατηρήσεις
126 Μακρόβιος Ἀμβρόσιος Λύρηλιος Θεοδόσιος	Ἦκμαζεν ἐπὶ Ὀνώριου, καὶ Θε- οδοσίου τοῦ δευ- τέρου, κατὰ τὰ 410.	Σφύζονται δύο πονήματά του.	Μ' ὅλον ὅτι τὸ ὑφός του δὲν εἶναι τόσον καλόν, μ' ὅλον τοῦτο τὰ συγγράμματα του εἶναι ἄξια ἀνα- γνώσεως διὰ τὴν πολυμάθειάν του.
127 Σέρβιος Μαῦρος Ὀνωράτος.	Σύγχρονος τοῦ εἰρημένου Μα- κροβίου ἐστάθη καὶ ὁ Σέρβιος.	Σφύζεται ἓν περὶ Γραμματικῆς σύγ- γραμμά του καὶ τινὲς ὑποσημειώ- σεις εἰς τὸν Οὐίρ- γίλιον.	Αἱ σημειώσεις του περιέχουν διάφορα αξιοπε- ρίεργα πράγματα.
128 Ρουφῖνος ἐξ Ἀκυλητί- ας.	Ἐγεννήθη εἰς τὴν Ἀκυλητίαν, ἐστά- θη ἱερεὺς, καὶ ἀ- πέθανε περὶ τὰ 410.	Συνέγραψε, καὶ μετέφρασεν ἐκ τοῦ Ἑλληνικοῦ διάφορα πονήμα- τα, τὰ ὅποια σφύ- ζονται μέχρι τοῦ δε.	Αἱ μεταφράσεις του δὲν εἶναι τό- σον πισταί.

Ὄνομα τῶν Συγγραφέων.	Βιογραφία τῶν Συγγραφέων.	Συγγράμματα αὐτῶν.	Κριτικαὶ παρρηγήσεις.
129 Κλαύδιος Ρουτίλλιος Νουματι- νός.	Ἦτο Γάλλος τὸ γένος, καὶ ἔζη κατὰ τὰ 416, ἐπὶ Θεοδοσίου τοῦ δευτέρου.	Μᾶς ἔμεινεν ἐν ποίημά του, εἰς τὸ ὅποιον περι- γράφει τὴν ἀπὸ Ρώμης εἰς Γαλ- λίαν ὁδοιπορίαν του.	
130 Ρούφος Σήκστος Ἀβιένος.	Ἦτο Γάλλος, καὶ ἀναφέρεται κατὰ τὴν αὐτὴν ἐποχὴν.	Συνέγραψε διά- φορα πονήματα, τινὰ ἐκ τῶν ὁ- ποίων σφύζονται μέχρι τοῦδε.	Τὸ ὕψος του εἶ- ναι ἀρκετὰ κα- λόν.
131 Διομήδης δ Γραμματι- κός.	Ἀναφέρεται κα- τὰ τὰ 320· ἡ δὲ πατρίς του ἀγνο- εῖται.	Σφύζονται δύο φιλογικὰ πονή- ματά του.	
132 Σουλπίτιος Σεβήρος.	Ἐγεννήθη ἐν Ἀκουϊτανίᾳ, ἐξά- θη ἱερεὺς, καὶ ἀ- πέθανε περὶ τὰ 420.	Σφύζονται διά- φορα συγγράμ- ματά του, ἐξ ὧν εἶναι τὸ καλῆτε- ρον ἢ τοῦ κόσ- μου ἱστορία.	Τὸ ὕψος του εἶ- ναι καθαρὸν καὶ γλαφυρόν.

Ὄνομα τῶν Συγγραφέων	Βιογραφία τῶν Συγγραφέων	Συγγράμματα αὐτῶν	Κριτικαὶ παρατηρήσεις
133 Παῦλος Ὁρόσιος.	Ἦτον Ἰσπανὸς τὸ γένος, ἐστάθη ἱερεὺς, καὶ ἤνθει περὶ τὰ 420.	Σώζονται διά- φορα αὐτοῦ συγ- γράμματα.	
134 Ἀγ. Ἱερώνυ- μος.	Ἐγεννήθη ἐν Σεριδῶνι τῆς Δαλματίας, περὶ τὰ 329, ἐστάθη ἱερεὺς καὶ ἀπέθα- νε κατὰ τὰ 420.	Μετέφρασε τὴν Ἀγ. Γραφὴν, πλουτίσας αὐτὴν μὲ προοίμια καὶ συνέγραψεν ὑπὲρ τὰ διακόσια πο- νήματα, ἀφορῶν- τα διάφορα ἱερὰ καὶ φιλοσοφικά ἀντικείμενα.	Ὁ Ἀ. Ἱερώνυ- μος εἶναι εἰς τῶν σοφωτέρων θείων Πατέρων καὶ τῶ ὄντι τὸ ὕφος του εἶναι εὐφραδές, γλαφυρὸν, καὶ με- τα διάφορα ἱερὰ γαλοπρεπές. Ὁμι- λοῦν δὲ περὶ αὐ- τοῦ μετὰ μεγά- λων ἐπαίνων ὁ Ἀγ. Πρόσπερος (Lib De Ingrat) ὁ Ἰωνᾶς ἐκ τῆς Αὐρηλίας (Lib. 3. contra Clau- dium Taurin.) καὶ πολλοὶ ἄλ- λοι.
135 Ἀγ. Αὐρή- λιος. Αὐγουστῖνος	Ἐγεννήθη ἐν Ταγάστῃ τῆς Ἀ- φρικῆς περὶ τὰ 354, ἐστάθη Ἐ- πίσκοπος τῆς Ἰπ- πώνης, καὶ ἀπέ- θανε κατὰ τὰ 430.	Συνέγραψε διά- φορα σοφὰ συγ- γράμματα, με- ταξὺ τῶν ὁποίων ὑπερέχει ἡ πόλις Θεοῦ.	Τὰ συγγράμ- ματά του εἶναι πλήρη σοφίας. ἀλλὰ τὸ ὕφος του δὲν εἶναι τόσον γλαφυρὸν.

Όνομα τῶν Συγγραφέων	Βιογραφία τῶν Συγγραφέων	Συγγράμματα αὐτῶν	Κρητικά παρατηρήσεις
136 Ἀγ. Πόν- τιος Παυλῖνος.	Ἐγεννήθη ἐν Βουρδιγγάλῃ, ἐστάθη Ἐπίσκοπος Νώλης, καὶ ἀπέ- θανεν ἐπὶ Βαλεν- τινιανοῦ τρίτου, κατὰ τὰ 431.	Σώζονται διὰ ποικιλίας συγγράμματα τοῦ	Τὸ ὄφος τοῦ εἶ- ναι ἡμελημένον.
137 Ἀγ. Πέ- τρος Χρυσολόγος.	Ἐγεννήθη ἐν Ἰμολᾷ, ἐστάθη Ἐπίσκοπος Ῥα- θέννης, καὶ ἀπέ- θανεν ἐπὶ Βαλεν- τινιανοῦ τρίτου κατὰ τὰ 433.	Σώζονται τινα συγγράμματα τοῦ	Εἶναι εἰς τῶν καλητέρων τοῦ αἰῶνός τοῦ συγ- γραφέων.
138 Κέλως Σεδούλιος	Ἐστάθη ἱερεὺς καὶ ἀπέθανε περὶ τὰ 440.	Μᾶς ἔμειναν διὰ φορα συγγράμ- ματά τοῦ ἐξ ὧν τὸ καλῆτερον εἶ- ναι ἐν ποίημα περὶ τῶν τοῦ Χριστοῦ θαυμά- των.	
139 Ἀγ. Πρόσπε- ρος.	Ἐγεννήθη ἐν Ἀ- κουϊτανίᾳ, ἐστάθη ἐξ ἀπορρήτων τοῦ Ἀρχιερέως ἡ Πά- πα Ἀγ. Λέοντος, καὶ ἀπέθανε με- τὰ τὰ 460.	Σώζονται διὰ φορα λογογραφη- κά συγγράμμα- τά τοῦ, καὶ ἐν ἔμ- μετρον.	Ἦτο εἰς τὸν σο- φωτέρων τῆς ἐπο- χῆς τοῦ.

Ὄνομα τῶν Συγγραφέων	Βιογραφία τῶν Συγγραφέων	Συγγράμματα αὐτῶν	Κριτικαὶ παρατηρήσεις
140 Ἀγ. Λέων δ Μέγας.	Ἐγεννήθη ἐν Ῥώμῃ· ἐστάθη Πά- πας, καὶ ἀπέθανε κατὰ τὰ 461, ἐπὶ Βιζίου Σεβή- ρου.	Σφύζονται εἰσέ- τι αἱ ὁμιλίαι του, οἱ λόγοι του καὶ αἱ ἐπιστολαὶ του.	Τὸ ὕφος του εἶ- ναι ὀλίγον ἐπιτη- δευμένον.
141 Σαλβιανός.	Ἐγεννήθη ἐν Κολωνίᾳ· καὶ ἀ- πέθανεν εἰς τὰ 465.	Σφύζεται ἐν αὐτοῦ πόνημα περὶ Προνοίας καὶ Κυβερνήσεως Θε- οῦ· ἐν ἄλλο κατὰ Φιλαργυρίας, καὶ τινες ἐπιστολαί.	
142 Κ. Σόλιος Σιδόνιος Ἀπολλινά- ριος.	Ἐγεννήθη ἐν Λουγδούνῳ τῆς Γαλλίας, καὶ ἀ- πέθανε περὶ τὰ 485, ἐπὶ Ὁδοά- κρου Βασιλέως τῆς Ἰταλίας.	Συνέγραψε διὰ φορὰ συγγράμ- ματα, τὰ περισ- σότερα ἐκ τῶν. ὁποίων ἐλάθησαν	Τὸ ὕφος του εἶναι στρυφνὸν καὶ δυσνόητον.
143. Βίκτωρ Βιτένσιος.	Ἡκμαζε κατὰ τὰ 490, καὶ ἐ- στάθη ἐπίσκοπος τῆς ἐν Ἀφρικῇ Βιζακίνης.	Σφύζεται μία ἱστορία αὐτοῦ πε- ρὶ τοῦ ἐν Ἀφρικῇ Καταδιωγμοῦ.	

Όνομα τῶν Συγγραφέων	Βιογραφία τῶν Συγγραφέων	Συγγράμματα αὐτῶν	Κριτικαὶ παρατηρήσεις
144 Ιούλιος Σεβηριανός.	Ἀναφέρεται εἰς τὴν ἰδίαν ἐποχὴν.	Σώζεται ἐν περὶ ῥητορικῆς πόνημάτου.	
145 Βίβιος Σεκουέστρης.	Ἀναφέρεται καὶ αὐτὸς εἰς τὴν ἰδίαν ἐποχὴν.	Σώζεται ἐν αὐτοῦ πόνημα περὶ Ὁρέων, ποταμῶν, λιμνῶν καὶ θαλασσῶν.	
146 Ἀγ. Μήνιος Φηλιξ Ἐννόδιος	Ἐστάθη Ἐπίσκοπος τῆς Παβίας ἀπέθανε περὶ τὰ 521.	Συνέγραψε λόγου, στίχους, καὶ ἐπιστολάς.	Τὸ ὄφος του εἶναι στρυγνὸν καὶ δυσνόητον.
147 Ἀνίκιος Μίνλεος Τορκουάτος Σεβερίνος Βοέτιος.	Ἐγεννήθη ἐν Ῥώμῃ, ἦτο χριστιανὸς τὴν θρησκείαν, ἐστάθη κατ' ἀρχὰς φίλος τοῦ τότε Βασιλέως Θεοδορίκου· ἔπειτα ἕνεκα τινῶν καταδρομῶν ἐφυλακώθη παρ' αὐτοῦ καὶ τελευταῖον ἐφονεύθη διὰ διαταγῆς του. περὶ τὰ 524.	Σώζονται διὰ φορα σοφὰ πονήματά του, ἐξ ὧν ἀνώτερον παρ' ἑκείνου τὸ καλῆτερον εἶναι τὸ περὶ παρηγορίας τῆς φιλοσοφίας, τὸ ὁποῖον συνέγραψεν ἐνῶ εὕρισκετο ὑπὸ φύλαξιν.	Τὸ ὄφος του εἶναι καλόν, καὶ κεῖνο τῶν συγχρόνων του συγγραφέων.

Όνομα τῶν Συγγραφέων	Βιογραφία τῶν Συγγραφέων	Συγγράμματα αὐτῶν	Κριτικαὶ παράτηρήσεις
148. Λεῖτοε Ἀλκιμος.	Ἐγεννήθη ἐν Βιέννῃ τῆς Γαλ- λίας· ἐστάθη Ἀρ- χιεπίσκοπος τῆς πατρίδος του, καὶ ἀπέθανεν εἰς τὰ 525.	Σῶζονται διά- φορα διαστίχων συγγράμματά του.	ΣΣΙ
149 Ἀγ. Φουλ- γέντιος.	Ἐγεννήθη ἐν Λεβέδα τῆς Ἀ- φρικῆς· ἐστάθη ἐπίσκοπος, καὶ ἀπέθανε περὶ τὰ 533.	Σῶζονται τινα συγγράμματά του.	ΣΣΙ Τὸ ὕφος του εἶναι γλυκὸν καὶ εὐφώνον.
150 Ἀράτωρ.	Ἐστάθη ὑπο- διάκονος τῆς Ρω- μαϊκῆς Ἐκκλη- σίας, καὶ ἀπέθα- νεν εἰς τὰ 544.	Μᾶς ἔμεινεν ἐν ποιήματι του περὶ τῆς Ἀποστολικῆς ἱστορίας, καὶ τινα ἄλλα ποιημάτια.	ΣΣΙ
151 Πρωξιανός.	Ἀναφέρεται κα- τὰ τὴν αὐτὴν ἐ- ποχὴν, καὶ ἐγεν- νήθη ἐν Κεσσα- ρία.	Σῶζεται ἐν πε- ρὶ Γραμματικῆς ποίηματός του.	ΣΣΙ

Ὄνομα τῶν Συγγραφέων	Βιογραφία τῶν Συγγραφέων	Συγγράμματα αὐτῶν	Πηρτικαὶ παρατηρήσεις
152 Μαρτιανός Μινέος Φῆλιξ Καπέλας.	Ἰπῆρχε περί τὰ 550, καὶ ἐ- γεννήθη ἐν Καρ- γῆνῃ.	Σώζεται ἐν πό- νημα αὐτοῦ ἐπι- γραφόμενον ὁ Γάμος τῆς φιλο- λογίας καὶ τοῦ Ἑρμοῦ.	Τὸ ὕφος του εἶναι στρυφνὸν καὶ βάρβαρον.
153 Ἰορνάνδης. ἢ Ἰορδάνης.	Ἡμαῖζε περί τὰ 552.	Σῶζονται τινὰ συγγράματά του.	
154 Μάγνος. Αἰρηλῖος Κασιώδω- ρος.	Ἐγεννήθη ἐν Σκουιλᾷ τῆς Νεαπόλεως, ἐ- στάθη ὑπουργὸς τοῦ Βασιλέως Θεοδωρίκου, καὶ ἀπέθανεν εἰς ἐν Μοναστήριον κα- τὰ τὰ 565.	Συνέγραψε διά- φορα πονήματα τινὰ ἐκ τῶν ὁ- ποίων σῶζονται μέχρι τοῦδε.	Τὸ ὕφος του δὲν κακίζεται
155 Βενάντιος Ὀνώριος Κλημεντια- νὸς Φορτου- νάτος.	Ἐστάθη ἐπί- σκοπος καὶ ἀπέ- θανεν εἰς τὰ 600.	Σῶζονται τινὰ συγγράμματά του.	

Όνομα τῶν Συγγραφέων.	Βιογραφία τῶν Συγγραφέων.	Συγγράμματα αὐτῶν.	Κριτικά παρατηρήσεις
156. Ἀγ. Γρηγό- ριος, ὁ Μέ- γας.	Ἐγεννήθη ἐν Ρώ- μῃ· ἐστάθη Ἀρχιε- ρεὺς, καὶ ἀπέθανε περὶ τὰ 604.	Σῶζονται διά- φορα σοφὰ συγ- γράμματα του.	
157 Ἀγ. Ἰσιόδω- ρος.	Ἦτο Ἰσπανὸς τὸ γένος· ἐστάθη Ἀρχιεπίσκοπος Ἰσπάλης καὶ ἐ- τελεύτησε περὶ τὰ 636.	Σῶζονται διά- φορα συγγράμ- ματά του, ἐξ ὧν τὸ καλῆτερον εἶ- ναι τὸ περὶ Ἐτυ- μολογίας.	
158 Βέδας δ Σεδάσμιος.	Ἦτο Ἀγγλος τὸ γένος, ἐστάθη ιερεὺς καὶ ἀπέ- θανε κατὰ τὰ 736.	Σῶζονται διά- φορα συγγράμ- ματά του, περὶ Γραμματικῆς, Φι- λοσοφίας, Ἱστο- ρίας, Ἀγίας Γρα- φῆς, καὶ ἐν μαρ- τυρολόγιον δια- στίχων.	

«Ὁ Συγγραφεὺς κηρύττει ἐκ ἀπομίμησιν καὶ μετατόπωσιν πᾶν
ἀντίτυπον, ἢ ἔχον τὴν ἰδιόχειρον ὑπογραφὴν αὐτοῦ ἢ τοῦ ἀδελ-
φοῦ τοῦ Ἀντωνίου Δε-Κιγᾶλλα. Ἐπομένως δὲ θέλει καταδιώξειν
καθ' ὅλην τὴν ἀστυρότητα τῶν νόμων τὴν τοιαύτην παρανομίαν.»

2/ Φακιάλας

ΔΙΟΡΘΩΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΡΟΡΑΜΑΤΩΝ.

Παροράματα.

Ἐπιδιορθώσεις.

Σελίς	Στήλη	Γράμμη.		
5.	3.	2. ἐπὶ	ἐπὶ	8c
6.	3.	10. καὶ 11. βιβλία. Περὶ	βιβλία περὶ	8c
6.	3.	16. σφύζονται	σφύζεται.	8c
6.	3.	17. φέρονται	Φέρονται	8c
6.	3.	27-28 Σερώνων	Σερένον Σαμόνικον.	8c
		Σαμονιακόν.		
6.	4.	14. Τίνου Λιβίου	Τίτου Λιβίου	
7.	3.	3. τινα.	τινα,	
7.	4.	8. καὶ παλαιῶν	τόσον παλαιῶν	
7.	4.	9. καὶ νεωτέρων.	ὅσον καὶ νεωτέρων.	
9.	3.	15. στεφάνων.	Στεφάνων.	
9.	1.	7. Νίτος.	Τίτος	
9.	2.	6. κατὰ 658,	κατὰ τὰ 658.	
10.	4.	25. Hebr. c. 8)	Helv. c. 8.)	
11.	2.	2-3. ἐν Οὐηρῶνε	ἐν Οὐηρῶνε	
11.	4.	6. Ὀβίδιος	Ὀβίδιος (L. 3. Amor. Eleg.	15.)
		(Consol. ad Hebr. c. 8.)		
12.	3.	12-13 λείψανα, περὶ	λείψανα περὶ	
12.	4.	29. Gicemonianum.	Ciceronianum.	
14.	4.	5. Ὁ Πούβλιος	Ὁ Πούβλιος	
18.	3.	30. Ἄνδρας	Ἄνδρες.	
19.	1.	2. Σήκειος	Σήκετος	
20.	1.	2-3. Ἀμίλιος	Ἀμίλιος Μάρκος	
		Μάρκος		
22.	1.	3. Ὑγινός	Ὑγεινός	
24.	4.	6-7 ad Tabul.	ad Fabul.	

26	3.	3-7. αἰδεσμά- μάτων.	ἰδεσμάτων
26	1.	3. ῥώμιος	ῥέμιος
26.	4.	4. Lat	Sat
27.	1.	2. Αὔλος	Αὔλος
27.	1.	14. εὐκατά- ληπτοιν.	εὐκατάληπτος
28.	2.	15. ὅπου	ὅπου ἐφονεύθη συγχρόνως μετὰ τὸν Σένεκα διὰ διαταγῆς τοῦ Νέρωνος.
28.	4.	13-14. ἀλλὰ καὶ οἱ δεῦτεροι	ἀλλὰ καὶ οἱ πρῶτοι καὶ οἱ δεύ- τεροι.
29.	2.	16. οὐεσούου.	οὐεσουβίου

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

007000050716

Πωλείται

Ἐν Ἀθῆναις, παρὰ τῷ Βιβλιοπώλῃ Κ. Β. Ρίτζ.
Ἐν Σύρῃ, παρὰ τῷ Κ. Α. Πουλῇ.
Ἐν Ναυπλίῳ, παρὰ τοῖς Κ. Κ. Τόμπρα καὶ Ἰωαννίδῃ.
Ἐν Πάτραις, παρὰ τῷ Κ. Κ. Ἰωαννίδῃ.
Οἱ δὲ ἀλλαγόμενοι ἐπιθυμοῦντες νὰ τὸ ἀποκτήσωσι
ἐμποροῦν νὰ διευθύνωνται πρὸς τὸν Ἐκδότην, ἢ
πρὸς τὸν Τυπογράφον Κ. Γ. Πολυμέρην.

